

ECLI:RO:CAORA:2017:018.000368

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL ORADEA

Secția penală și pentru
cauze cu minori

Dosar nr. 2044/111/2014

Nr. operator de date cu caracter personal :
3159

DECIZIA PENALĂ NR. 368 /A/2017

Ședința publică din data de 7 iunie 2017

Complet constituit din:

Președinte: (...)

Judecător: (...)

Grefier: (...)

Ministerul Public este reprezentat de doamna procuror (...) din cadrul DNA – Serviciul Teritorial Oradea.

S-au luat în examinare apelurile penale declarate de **DNA – SERVICIUL TERITORIAL ORADEA** și inculpatul apelant (...), împotriva sentinței penale nr. 79 din data de 28 aprilie 2016 pronunțată de Tribunalul Bihor, inculpatul apelant fiind trimis în judecată sub aspectul comiterii infracțiunii de trafic de influență, în formă continuată, prevăzută de art. 291 din Codul penal, raportat la art. 6 și art. 7 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal 1969 (art. 35 alin. 1 Cod penal) și cu aplicare art. 5 Cod penal.

Se constată că dezbaterile pe fond asupra cauzei a avut loc la data de 29 mai 2017, când părțile prezente au pus concluzii care au fost consemnate în încheierea de ședință din acea dată, încheiere ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, pronunțarea acesteia amânându-se pentru data de 7 iunie 2017, zi în care s-a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA DE APEL DELIBERÂND

Asupra apelurilor penale de față, pe baza actelor și lucrărilor de la dosar, constată următoarele:

Prin sentința penală nr. 76 din data de 28 aprilie 2016 pronunțată de Tribunalul Bihor, în baza art. 386 alin. 1 Cod procedură penală, raportat la Decizia nr. 265/2014 a Curții Constituționale, a fost schimbată încadrarea juridică dată prin rechizitoriu faptelor reținute în sarcina inculpatului (...), din infracțiunea de trafic de influență, în formă continuată, prevăzută de art. 291 Noul Cod penal, raportat la art. 6 și 7 din legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal din 1969 și art. 5 Noul Cod penal în infracțiunea de trafic de influență, în formă continuată, prevăzută de art. 257 alin. 1 Cod penal din 1969, raportat la art. 6 și 7 alin. 3 din Legea nr. 78/2000 (aflate în vigoare înainte de data de 01.02.2014), cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal 1969 și art. 5 alin. 1 Noul Cod penal.

În baza art. 257 alin. 1 Cod penal din 1969, raportat la art. 6 și 7 alin. 3 din Legea nr. 78/2000 (aflate în vigoare înainte de data de 01.02.2014), cu aplicarea art. 41 alin. 2 și art. 42 Cod penal 1969 și art. 5 alin. 1 Noul Cod penal, a fost condamnat inculpatul (...), (...), cu

domiciliul în (...), pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, în formă continuată, la pedeapsa de 3 (trei) ani închisoare.

În baza art. 12 lin. 1 din Legea 187/2012, cu referire la art. 71 alin. 2 Cod penal, pe lângă pedeapsa principală de mai sus, s-a aplicat inculpatului (...) pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a teza a II-a, b și c Cod penal, respectiv a dreptului de a fi ales în autoritățile publice și în funcțiile electivă publice, a dreptului de a ocupa o funcție ce implică exercițiul autorității de stat și a dreptului de a ocupa o funcție sau de a exercita o profesie de natura aceleia de care s-a folosit pentru săvârșirea infracțiunii, respectiv de funcționar public cu atribuții de constatare și sancționare a contravențiilor.

În baza art. 16 alin. 2 din Legea nr. 187/2012, cu referire la art. 861 Cod penal din 1969, s-a suspendat executarea sub supraveghere a pedepsei închisorii, pe un termen de încercare de 5 (cinci) ani, stabilit conform art. 862 Cod penal din 1969.

În baza art. 71 alin. 5 Cod penal din 1969, pe durata suspendării executării sub supraveghere a pedepsei principale, s-a suspendat și executarea pedepsei accesorii.

În baza art. 863 alin 1 Cod penal din 1969, pe durata termenului de încercare, a fost obligat inculpatul să se supună următoarelor măsuri de supraveghere:

- a) să se prezinte, la datele fixate, la Serviciul de Probațiune Bihor;
- b) să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;
- c) să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;
- d) să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele lui de existență.

În baza art. 94 Noul Cod penal, s-a dispus ca supravegherea îndeplinirii măsurilor de supraveghere să se facă de către Serviciul de Probațiune Bihor, care în caz de neîndeplinire, va sesiza instanța pentru luarea măsurii prevăzute în art. 96 Noul Cod penal.

I s-a pus în vedere inculpatului dispozițiile art. 96 Noul Cod penal referitoare la revocarea beneficiului suspendării sub supraveghere a executării pedepsei închisorii.

În baza art. 257 alin. 2 Cod penal din 1969, s-a confiscat de la inculpatul (...), în favoarea statului, sumele de bani și echivalentul în bani a bunurilor primite de la cumpărătoarea de influență (...), respectiv echivalentul în lei al sumei totale de 1.350 euro, calculat la cursul de schimb valutar BNR din data plății efective.

În baza art. 274 alin. 1 Cod procedură penală, a fost obligat inculpatul la plata către stat a sumei de 3.000 lei, reprezentând cheltuielile judiciare ocazionate cu desfășurarea urmăririi penale și a fazei de judecată în primă instanță.

Pentru a pronunța această hotărâre, instanța de fond a reținut următoarele:

Prin Rechizitoriul nr. 96/P/2013 emis la data de 16.04.2014, înregistrat pe rolul instanței la data de 17.04.2014, sub dosarul nr. 2044/111/2014, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Oradea a dispus trimiterea în judecată, în stare de libertate, a inculpatului (...), sub aspectul comiterii infracțiunii de trafic de influență, în formă continuată, prevăzută de art. 291 din Codul penal, raportat la art. 6 și art. 7 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal 1969 (art. 35 alin. 1 Cod penal) și cu aplicare art. 5 Cod penal.

Din probatoriul administrat în faza de urmărire penală, parchetul a reținut, în esență, că, în calitate de comisar al Comisariatului Gărzii Financiare Bihor, inculpatul (...) a pretins și primit, în perioada mai–august 2013, în mai multe tranșe, de la BRIE (în prezent (...), administrator al SC (...) SRL Oradea, sume de bani în cuantum de 1.000 euro și zece saci cu zahăr a câte 50 kg fiecare, în valoare de 35 euro/sac, lăsând să se înțeleagă că are influență asupra unor lucrători de poliție din IPJ Bihor și asupra unor funcționari din cadrul DGFP Bihor și Garda Financiară Bihor și prin intermediul acestora o poate ajuta în cursul unor verificări și controale ale acestor instituții la firma administrată de aceasta.

Prin încheierea penală nr. 68/Î/CP/30.05.20104, judecătorul de cameră preliminară a constatat legalitatea sesizării instanței cu rechizitoriul de mai sus, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală, dispunând începerea judecării cauzei privind pe inculpatul (...), sub aspectul comiterii infracțiunii pentru care este trimis în judecată.

Ca atare, instanța de fond a avut în vedere la soluționarea cauzei toate probele administrate în faza urmăririi penale.

La termenul de judecată din data de 02.10.2014, fiind întrebat de către instanța de judecată, inculpatul (...) a declarat verbal că nu dorește ca prezenta cauză să se soluționeze în acord cu procedura abreviată în cazul recunoașterii învinuirii.

Prin urmare, în faza cercetării judecătorești, instanța de fond a administrat următoarele mijloace de probă:

La termenul din data de 02.10.2014, a fost audiat inculpatul (...), declarația acestuia fiind consemnată în procesul-verbal de la filele (...) dosar instanță de fond.

Cu această ocazie, inculpatul (...) a declarat următoarele:

„Nu recunosc învinuirea care mi se aduce prin actul de sesizare. Am lucrat în calitate de comisar superior la Garda Financiară Bihor din luna martie 2010 până în toamna anului 2013 când s-a desființat Garda financiară. Arat faptul că îi cunosc pe (...) și pe (...). Pe martora (...) o cunosc de circa 4-5 ani de prin oraș dar nu imi amintesc exact modalitatea în care am făcut cunoștință. În cursul anului 2013 m-am întâlnit de mai multe ori cu martora (...) la o cafea. În același timp am mers în cadrul procedurilor pe care le desfășuram la Garda Financiară la societatea martorei care se numea Sc (...) SRL, în vederea desigilării. Precizez că nu eram singur și de fiecare dată eram împreună cu un coleg. În perioada în care am mers la desigilare am aflat cum că contabilitatea societății era ținută de martorul (...) pe care îl cunoșteam întrucât ținea și contabilitatea soției mele, care are și în prezent o întreprindere individuală. În cursul anului 2013 pe timp de câteva luni am fost în relații intime cu martora (...). În acest timp nu am discutat despre vreo problemă legată de firma acesteia. Am finalizat relația intimă cu aceasta când am aflat când s-a finalizat procesul de divorț pe care acesta îl intentase anterior. Nu am solicitat și nici nu am primit vreo dată sume de bani de la martora (...) sau martorul (...). Arat că nu am primit nici o cantitate de zahăr de la cei doi martori. Arat că nu îl cunosc pe martorul (...), doar martora (...) mi-a povestit o dată de acesta.

Arat faptul că aveam într-o relație de amicitie cu martorul (...), pe care îl știam de o perioadă mai lungă de timp. Mai arat faptul că m-am întâlnit de mai multe ori cu acesta în oraș în mod întâmplător, fără a sta împreună la aceeași masă. Arat că nu ne vizitam reciproc iar acum câțiva ani datorită faptului că aveam mașina în service (nu imi amintesc denumirea service-ului) și m-am întâlnit cu martorul (...), întâmplător, în față la finanțe, l-am rugat pe acesta, care era cu mașina să mă transporte până la locuința tatălui meu de pe (...). Acesta a răspuns pozitiv rugămintii mele și m-a dus până în dreptul vecinului tatălui meu.

Cu privire la întrebarea d-nei procuror cu privire la motivația celor doi denunțatori, arat faptul că cred că denunțul formulat de (...) a fost datorat supărării pe care o nutrea față de mine având în vedere faptul că nu am divorțat.

În ceea ce privește denunțul martorului (...) cred că se datorează nemulțumirii cu privire la procedura desigilării efectuată la firma Sc (...) SRL.

Mai arat că nemulțumirea sa viza perioada de timp prea lungă în care s-a efectuat procedura desigilării. Mai menționez și faptul că inițial am fost în relația de amicitie cu martorul (...) dar relația s-a deteriorat datorită faptului că nu eram mulțumit de activitatea prestată cu privire la întreprinderea individuală ce aparținea soției mele.

La întrebarea d-nei procuror cu privire la nemulțumirea față de activitatea desfășurată de martorul (...) la întreprinderea individuală aparținând soției mele și la perioada de timp ce a curs până la momentul la care a acesta a sistat practic activitatea de contabilitate prestate soției mele, arat faptul că nemulțumirea nu a fost comunicată în mod concret, neavând nici o

discuție în acest sens. Arat faptul că activitatea de contabilitate a fost sistată în primăvara anului 2014, în intervalul de câteva luni aferent anului 2014 acesta nu a desfășurat nicio activitate de contabilitate la firma soției mele, ultimele activități constând în depunerea de acte fiscale, la organul fiscal teritorial la sfârșitul anului 2013.

Cu privire la întrebarea d-nei procuror referitor la momentul la care am constatat nemulțumirea martorului (...), arat faptul că undeva în vara anului 2013 am constatat acest aspect, lucru pe care nu îl puteam face.

Cu acea ocazie, el a ridicat vocea la mine dar nu ne-am certat. I-am explicat că nu pot efectua mai urgent procesul de desigilare întrucât există niște termene și programare aferente acestei proceduri.

La întrebarea d-nei procuror dacă este posibil ca martorul (...) să fi nutrit resentimente față de mine arat că este posibil acest lucru.

La întrebarea avocatului apărării cu privire la faptul dacă am fost contactat de martorul (...) după arestarea martorei (...), arat că am fost contactat telefonic de către acesta și mi s-a solicitat ajutor pentru (...) ca să scape de probleme. I-am răspuns că nu pot să îl ajut și că nu vreau să mă amestec în problemele ei. Arat faptul că am fost contactat telefonic de către martorul (...) spre sfârșitul anului 2013 iar la întâlnire nu au mai asistat alte persoane.”

La termenul de judecată din data de 05.02.2015, au fost audiați martorii (...), (...) și (...), declarațiile acestora fiind consemnate în procesele-verbale aflate la filele (...) dosar instanță de fond.

Cu această ocazie, martora (...) a declarat următoarele:

„Mențin declarația dată în cursul urmăririi penale.

Arat că societatea a cărei administrator am fost, respectiv SC (...) SRL al cărei obiect principal de activitate consta în comerț cu produse alimentare dar și SC (...) se află în stare de insolvență. Activitatea mea în legătură cu societățile mai sus menționate am desfășurat-o la un birou situat pe (...), și arat că actele contabile aferente se aflau la aceeași adresă. În luna mai 2013 mi-au fost solicitate mai multe documentele de către poliția economică cu privire la soc. (...). În același interval, prin intermediul martorului (...) l-am cunoscut pe inc. Arat că martorul (...) îmi relatase anterior că în cazul în care aş avea probleme cu societățile administrate de mine, m-aş putea adresa inc. (...). Arat că inc. împreună cu mart. (...) m-au contactat, însă nu cunosc dacă inculpatul a dorit să-mi fie prezentat prin intermediul martorului (...), sau (...) a avut inițiativa de a-mi prezenta pe inculpat. Arat că inc. nu mi-a dat niciodată vreun sfat, însă lăsa de înțeles că în orice moment dacă ar apărea probleme aş fi ajutată. Inculpatul mi-a spus că în cazul în care se va anunța un control judiciar la firmele pe care le administrez eu aş fi ajutată. Menționez de asemenea că inc. era destul de ambiguu în discuțiile cu mine, niciodată nespunându-mi ceva concret. Totodată inc. mi-a relatat că are relații peste tot și că dacă se vor ivi ceva probleme se pot soluționa, dar în momentul în care s-au ivit efectiv probleme dumnealui mi-a transmis că nu mai vrea să ia legătura cu mine.

La fiecare întâlnire inc. (...) cerea anumite sume de bani de la mine sau zahăr. Aceste sume erau pretinse în numele meu către mart. (...) sau mie personal. Aceste sume erau cuprinse între 300 lei și 100 Euro, acest lucru întâmplându-se de mai multe ori, sub diferite motive în sensul următor: pentru a veni mai repede la operațiunea de desigilare ori pentru informațiile pe care mi le-ar putea oferi în momentul în care societățile mele ar putea avea probleme.

La ultima remitere a unei sume cuprinse între 300-600 lei, nu-mi amintesc exact eu i-am transmis martorului (...) să nu-i mai remită niciodată bani inculpatului în numele meu, întrucât mi s-a părut absurd scopul în care îi dădeam inculpatului acești bani. Arat că inculpatului i-am dat anumite cantități de zahăr de două sau trei ori, în una din dăți am dat 2 saci, altă dată 4 saci, iar a treia oară nu-mi amintesc exact cantitatea. Arat faptul că îmi amintesc referitor la un transport că în autoturismul respectiv s-au aflat patru saci cu zahăr

care au fost transportați de mart. (...) și (...), la o locație, o casă care aparținea părintelui inculpatului, dar nu-mi amintesc exact.

Arat că suma remisă inculpatului în total a fost de aprox. 1.000 Euro. Pentru acești bani arat că inc. nu m-a ajutat efectiv niciodată, decât prin faptul că venea mai repede la desigilare dacă dumnealui era de serviciu. Arat că inc. a desfășurat această operațiune de aproximativ 15 ori. Arat că niciodată eu nu am vrut să dau bani ci inculpatul a cerut acești bani. În alt fel inculpatul nu m-a ajutat.

Arat că personal i-am dat de două ori bani. Inculpatul îmi transmitea mesajul că dacă societățile mele ar întâmpina probleme fiscale, acesta m-ar putea ajuta întrucât are relații peste tot. Inculpatul mi-a relatat că are relații la Finanțe la Garda Financiară și la Poliția Economică.

La finalul lunii iulie 2013 i-am transmis domnului (...) personal în cadrul unei întâlniri cu dl. Torjoc, să nu-i mai dea bani inculpatului.

În legătură cu întrebarea apărătorului inculpatului dacă la aprox. 2-3 luni au existat relații intime între aceștia, instanța respinge întrebarea ca nefiind utilă cauzei.

Personal cu inc. m-am întâlnit de 2 sau 3 ori. Niciodată nu am fost în relații apropiate cu inculpatul. Precizez că inculpatul mi-a spus că în cazul în care vor apărea probleme juridice între noi să declar că am fost în relații intime.

În legătură cu întrebarea apărătoarei inc. dacă la ore târzii din noapte s-au trimis mesaje cu caracter personal, instanța respinge întrebarea ca inutilă cauzei.

Arat că nu am avut întâlniri asemănătoare cu cele la care am făcut referire, cu alte persoane din cadrul Gărzii Financiare sau alte instituții care ar fi avut activități care pot influența desfășurarea activităților societăților conduse de mine.

Referitor la întrebarea apărătoarei inc. (...) dacă martora a depus denunțuri penale împotriva altor persoane, instanța respinge întrebarea ca nefiind utilă cauzei.

Cu privire la întrebarea apărătorului inc. dacă anterior luării acestei declarații dacă a fost arestată în alte cauze, instanța respinge întrebarea ca nefiind utilă cauzei.

Eu am depus un denunț împotriva inc. după ce m-am sfătuit cu avocatul meu căruia i-am explicat situația în care mă aflam și care m-a sfătuit să mă adresez organelor competente. Această decizie am luat-o după ce mi-au fost prezentate de către domnul procuror privitoare la anumite sume de bani pe care le-am remis inculpatului.

Cu privire la întrebarea ap. inc. de câte ori am dat personal saci cu zahăr, instanța față de aspectul referitor la predarea acestei cantități de zahăr, reține că martora a răspuns deja la întrebare, respinge ca inutilă cauzei.

Aș fi de acord să mă supun la testul poligraf.”

Martorul (...) a declarat următoarele:

„Mențin declarația dată în faza de urmărire penală.

Pe inculpat îl cunosc de la mart. (...) și de la prietena mea martora (...). Arat că personal am transportat și am remis inculpatului patru saci de zahăr în vara anului 2013, la domiciliul părinților inculpatului, locația fiind situată la ieșirea din (...), după calea ferată, din zona (...). Atunci când am remis sacii tatălui inculpatului (...) se mai afla de față și martorul (...). Nu mi s-a spus clar cu ce scop s-a efectuat acest transport însă apreciez că acești saci de zahăr s-au dat cu titlul cu care și anterior s-au remis alte produse și bani respectiv cu titlul „informație – protecție”. În nenumărate rânduri am întrebat-o pe prietena (...), cu ce scop îi remite inc. aceste cantități de zahăr precum și alte sume de bani, aceasta mi-a spus că nu știe pentru ce anume i se cer concret aceste sume de bani și produse. Țin să subliniez faptul că aceste produse și sume de bani nu erau trimise din proprie inițiativă de către (...) sau (...), ci erau cerute de către inculpat atât personal martorei (...) cât și prin intermediul martorului (...). În alte rânduri inculpatul i-a solicitat aceste foloase martorului (...) fără știința martorului (...). Eu cunosc acest lucru din discuțiile la care am asistat dintre mart. (...) și martorul (...), discuții în cadrul cărora martorul (...) îi transmitea mart. (...) că a remis anumite sume de bani

inculpatului, întrucât i s-au cerut pur și simplu. Arat că (...) era îngrijorată de faptul că inculpatul era inspector în cadrul Gărzii Financiare, acesta putând în orice moment să dispună controale la firmele pe care aceasta le deținea.

Cunosc faptul că (...) l-a întrebat pe inc. dacă este legal ceea ce se întâmplă, inculpatul răspunzând că aceasta desfășoară activități legale, iar alte societăți nu. Cunosc acest aspect din relatarea numitei (...). Pe lângă faptul că martorului (...) îi era frică de inculpat, întrucât era inspector, așa cum am arătat, și acest aspect putea să aibă consecințe asupra societăților acesteia așa cum am arătat. Pe de altă parte declar că de regulă la operațiuni de desigilare, durează destul de mult, aprox. 5-6 ore până să se prezinte un inspector de la Garda Financiară și în ac est context arat că atunci când numita (...) îl contacta pe inculpat, acesta de prezenta în aproximativ o oră, precizez că am asistat la împrejurarea că martorul (...) l-a contactat pe inc. și l-a solicitat să se prezinte la punctul de lucru în acest sens.

Arat că în prezent am o relație apropiată cu martorul (...). La datele în care am dat declarații în cauză în fața organelor de urmărire penală arat că această relație apropiată exista.

Cu privire la întrebarea ap. inc. dacă martorul cunoaște faptul că inc. a avut o relație intimă cu actuala prietenă a martorului audiat, (...), instanța respinge întrebarea ca nefiind pertinentă.

Cu privire la întrebarea apărătorului inc. dacă inc. personal sau prin alte persoane ajuta în sensul arătat pe martora (...), arat că nu cunosc acest aspect.

Nu am asistat la nicio discuție dintre martorul (...) și inculpat, însă precizez faptul că în prezența mea mart. (...) a arătat martorei (...), mesaje pe telefonul mobil trimise de inc. Martorei (...), pe tema operațiunilor de desigilare și prin care acesta cerea bani „de o cafea”. Prin expresia cafea eu cunoscând că era vorba de o sumă cuprinsă între 50-100 Euro. Precizez că nu era vorba de întâlniri la o cafea, ci în mod sigur de remiterea unor sume de bani.

Nu cunosc foarte bine aspectul dacă inc. pentru operațiunile de desigilare ori de remiterea banilor lua legătura întotdeauna direct sau prin intermediari cu martora (...). Atunci când martora (...) dorea să-l contacteze pe inc. uneori îl apela direct pe acesta alte porii apela telefonic instituția Garda Financiară. În situația în care la telefonul de serviciu răspundea inculpatul, martora îi solicita acestuia să vină să efectueze operațiunile de desigilare. În cazul în care inc. era de serviciu în acea zi, acesta venea personal, iar dacă nu era, veneau colegii inculpatului care erau de serviciu în acea zi.

Nu cunosc dacă mart. (...) s-a adresat unor persoane de la Poliția Economică sau Garda Financiară, altor persoane sau alte instituții asemănătoare.

În legătură cu întrebarea adresată martorului dacă ar fi de acord să fie supus testului poligraf instanța respinge întrebarea ca nefiind utilă.”

Martorul (...) a declarat următoarele:

„Mențin declarația dată în faza de urmărire penală.

Îl cunosc pe inculpat de câțiva ani. Cunosc faptul că inculpatul a primit de la martora (...), sume de bani dar și produse constând în anumite cantități de zahăr. Cunosc acest lucru întrucât o parte din bani și produse s-au remis inculpatului de către martora (...) prin intermediul meu. Aceste împrejurări s-au desfășurat în perioada sfârșitul lunii mai sfârșitul lunii august 2013. Cunosc faptul că aceste foloase îi erau remis inculpatului pentru a sosi mai repede la operațiunile de desigilare aferente activităților firmelor martorei (...). Personal i-am înmânat inculpatului sume de bani cuprinse între 100 lei , 50 Euro și maxim 300 de lei. Aceste sume de bani au fost remise inculpatului de către mine în perioada susmenționată. Apreciez că personal i-am înmânat inculpatului în total aproximativ 150-200 Euro și maxim 500 lei, dar nu îmi amintesc exact. Arat de asemenea că i-am dat inculpatului personal din partea martorei (...), în total aprox. 6-7 saci de zahăr de asemenea în perioada mai sus precizată. Cunosc de asemenea faptul că în afara acestor foloase în bani și zahăr au mai fost

date și alte sume de bani precum și alte cantități de zahăr, dar nu pot preciza acest cuantum. Apreciez faptul că și alte remiteri de bani erau cuprinse între aceleași valori.

Arat să sumele de bani și produsele au fost remise de mart. (...) au fost remise și în alte scopuri nu numai pentru societatea inc. de a desigila marfa aflată la punctele de lucru ale societăților numitei (...). Precizez că-mi însușesc cele declarate în acest sens în faza de urmărire penală cu privire la scopurile pentru care erau remise sumele de bani și cantitățile de zahăr. Am asistat la discuții în care inculpatul i-a transmis martorei (...) că în cazul în care vor fi controale, inculpatul va interveni, în funcție de natura controlului, pentru ca societățile administrate de martora să suporte consecințe mai ușoare ale acestor controale. Precizez că au fost controale inopinate la soc. (...) administrată de martora, dar din câte știu că inculpatul nu a intervenit în acest sens. Bani s-au pretins și pentru eventuale controale în sensul că inculpatul va interveni la Finanțe și la Poliția Economică în cazul în care aceste controale se vor desfășura și în cazul în care acesta va cunoaște persoanele sosite în control.

La întrebarea apărătoarei inculpatului arat că eu dețineam funcția de contabil al societăților. Arat că nu am sfătuit-o în vreun fel cu privire la achitarea sumelor și produselor, aceasta apreciind singură asupra remiterii sau nu a foloaselor menționate.

Am fost contabilul societăților încă de la înființare.

Cu privire la ruperea relației dintre martora (...) și inculpat, asupra căreia am depus ca martor, arat că inițiativa a avut-o inculpatul care mi-a transmis personal că nu mai dorește să ia legătura cu martora, întrucât avea suspiciuni că era activitatea firmelor acesteia era supraveghează de organele de cercetare penală, în contextul în care deja existau dosare penale care priveau activitatea respectivelor societăți.

Eu remiteam bani și cantități de zahăr atât atunci când martora (...) era plecată, dar și când nu era plecată, cu prisosință atunci când aceasta nu era în localitate. Arat că de fapt aproape în totalitate îi remiteam sume de bani inculpatului în contextul în care martora (...) era plecată din localitate.

Eu îi remiteam banii inculpatului cu ocazia desigilării, chiar în timpul operațiunii respective, ori în alte cazuri ne-am întâlnit seara sau a doua zi în acest scop.

Eu nu l-am transportat personal pe inc. la locuința tatălui său, dar cunosc unde locuiește tatăl său, întrucât chiar acesta mi-a arătat locuința respectivă, respectiv în Oradea pe Calea Clujului, în preajma complexului comerciale Romeur.

Cu privire la întrebarea apărătoarei inculpatului dacă în cursul anului 2013 martorul a transportat pe inc. din fața sediului finanțelor la locuința tatălui acestuia instanța respinge întrebarea ca nefiind utilă cauzei.

Arat că erau perioade în care camioanele cu zahăr care urmau a fi desigilate, staționau mai multe ore în curtea punctului de lucru a societății (...).

Am auzit faptul că martora (...) a remis anumite produse unor angajați ai Gărzii Financiare, pentru a nu se tergiversa operațiunea de desigilare și respectiv a întocmirii documentației existente. Țin să precizez că aceste cantități de zahăr respectiv care au fost remise altor angajați ai Gărzii Financiare, au fost trimise prin alți asociați ai martorei, dar nu pentru scopuri nelegale.

Cu privire la activități de protejare a societății martorei, declar că nu cunosc absolut nimic.

Instanța de fond a respins întrebarea ca nefiind pertinentă.

Cu privire la întrebarea avocatului inculpatului, cum își explică martorul că exact în data de 4 octombrie 2013 s-a efectuat denunțul de către martora (...) și care a fost contextul formulării denunțului, instanța de fond a respins întrebarea ca nefiind utilă.”

La termenul de judecată din data de 16.04.2015, a fost audiat martorul (...), declarația acestuia fiind consemnată în procesul-verbal de la fila (...) dosar instanță de fond.

Martorul (...) a declarat următoarele:

„Arat că în privința inculpatului, așa cum am arătat este fiul meu, iar pe numita (...) nu o cunosc. Precizez faptul că pe aceasta nu am văzut-o niciodată și pe de altă parte arat că fiul meu niciodată nu mi-a povestit vreun aspect ori vre-o împrejurare legat de împrejurarea aceasta de nicio natură.

La întrebarea d-lui avocat dacă în vara anului 2013 a venit la dom. meu un bărbat care să aducă un sac de zahăr, arat că niciodată la mine la poartă nu a venit nimeni cu produse alimentare ori de altă natură.

La termenul de judecată din data de 25.06.2016, a fost audiat martorul (...), declarația acestuia fiind consemnată în procesul-verbal de la fila (...) dosar instanță de fond.”

Martorul (...) a declarat următoarele:

„Ca răspuns la întrebarea av. inc. dacă eu personal sau dacă am cunoștință din relațiile mart. (...) sau (...) de anumite sume de bani sau produse, arat că nu am cunoștințe.

Arat că niciodată martora (...) nu mi-a relatat de nicio sumă de bani , cantități de zahăr sau alte produse.

Mie personal și nici la alte persoane, nu mi-a oferit protecție inculpatul, cu privire la efectuarea unor controale sau sub altă formă.

Arat faptul că martorul (...) nu mi-a spus să-i fi remis o sumă de bani sau alte produse inculpatului. Precizez faptul că pe martorul (...) îl cunosc doar din vedere, nu am avut nici un dialog cu acesta.”

La cererea apărării, instanța a solicitat Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Oradea să trimită suportii optici pe care se află înregistrările ambientale purtate de inculpatul (...) cu martorul (...).

Prin adresa nr. 96/P/2013 din data de 15.09.2015, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Oradea a transmis, în original, 1 DVD marca Verbatim seria constructivă MAP 678PH110926972, inscripționat DNA – ST Oradea dosar 96/P/2013 DNA 85991.2/AUT 181/08.11.2013, ce conține înregistrări ambientale purtate de inculpatul (...) cu martorul (...) (fila (...) dosar instanță de fond).

În ședința publică din data de 01.10.2015, instanța, procurorul de ședință, inculpatul (...) și apărătorul acestuia au ascultat discuția ambientală pusă la dispoziție de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Oradea dintre inculpatul (...) și (...).

Fiindu-i pus la dispoziție o copie a înregistrării de mai sus, apărătorul inculpatului (...) a redat în scris conversațiile purtate de inculpatul (...) cu martorul (...) la data de 08.11.2013 (filele (...) dosar instanță de fond).

Ca urmare a schimbării titularului completului de judecată investit cu soluționarea prezentei cauze, la termenul de judecată din data de 20.11.2015 au fost reaudiați inculpatul (...) și martorii (...), (...), (...), (...) și (...), declarațiile acestora fiind consemnate în procesele-verbale aflate la filele 165 - 173 dosar instanță de fond.

Cu acea ocazie,

Inculpatul (...) a declarat următoarele:

„O cunosc pe numita (...), de mai mulți ani. Nu îmi aduc aminte împrejurările în care am cunoscut-o, știu doar că am văzut-o de mai multe ori prin oraș, de fiecare dată o salutăm.

În timpul în care aveam calitatea de comisar la Garda Financiară Bihor, am efectuat mai multe operațiuni de desigilare a vehiculelor aparținând firmei numitei (...).

Societatea lui (...) comercializa în special zahăr, acesta fiind adus din afara țării.

Am fost la societatea lui (...) de mai multe ori, împreună cu alți colegi de-ai mei. (...) nu m-a sunat niciodată să îmi ceară să merg eu personal la desigilarea vehiculelor, acest lucru nici nu era posibil potrivit procedurii interne de desigilare. Procedura de lucru era în sensul că se suna la sediul Gărzii Financiare și șefii de tură desemnau echipajele care să efectueze fiecare desigilare. Erau circa 10 echipaje.

Nu i-am cerut niciodată și nici nu am primit de la (...) bani sau alte foloase pentru ca eu să nu îmi indeplinesc în mod corespunzător atribuțiile de serviciu sau să intervin la alte autorități ale statului în cazul în care societatea acesteia ar avea probleme.

După ce am efectuat operațiuni de desigilarea la societatea numitei (...), am început să mă apropiez de aceasta, având în final cu aceasta relații intime de mai multe ori.

În perioada în care aveam relații cu (...), aceasta se afla în divorț cu soțul ei de atunci.

Am vorbit la telefon cu (...) de foarte puține ori. Discuțiile cu aceasta se refereau doar la relația dintre noi, nu și cu privire la activitățile firmei sale.

Îl cunosc pe numitul (...), întrucât acesta este contabil și datorită specificului activității desfășurate de mine, cunosc mulți contabili. Menționez că această persoană a fost o scurtă perioadă de timp și contabilul PFI – ului soției mele, care este farmacistă.

Nu i-am cerut numitului (...) niciodată sume de bani sau alte foloase și nici nu am primit de la acesta, în numele numitei (...).

Nu i-am spus numitei (...) Ioana că aș cunoaște mai multe persoane din cadrul Poliției și Finanțelor, cu care aș putea vorbi în cazul în care societatea acesteia ar avea probleme.

(...) Nicolae a fost de multe ori prezent cu ocazia operațiunilor de desigilare efectuate de către mine și colegii mei la societatea numitei (...). Acesta a depus denunțul împotriva mea, cred că, din motivul că nu mă prezentam la desigilare într-un timp mult mai scurt. Nu știu dacă ar fi fost și un alt motiv pentru care acesta a depus denunțul împotriva mea.

După ce s-au efectuat percheziții la firmele numitei (...) și arestării acesteia, am fost căutat de către (...), solicitându-mi în mod insistent să o ajute pe (...). I-am răspuns că nu am cum să îi ajut. Nu îmi explic de ce a venit numitul (...) la mine să îmi solicite ajutorul.

În primăvara anului 2013 m-am întâlnit în fața finanțelor cu (...), rugându-l pe acesta să mă ducă cu mașina sa până acasă la tatăl meu, deoarece mașina mea se afla în service.”

Martorul (...) a declarat următoarele:

„Mi s-a adus la cunoștință că am dreptul să nu dau declarații în prezenta cauză întrucât fiul meu (...) are calitatea de inculpat în aceasta.

Doresc să dau declarație în prezenta cauză.

Fiul meu (...) a lucrat la Garda Financiară până în anul 2013.

Locuiesc în (...).

Cât timp fiul meu a lucrat la Garda Financiară, la locuința mea nu a fost nicio persoană care să îi lase fiului meu bani sau alte bunuri.

Nu îi cunosc pe numiții (...), (...) și pe (...).

Îmi menține declarația dată în fața instanței de judecată la data de 16.04.2015.”

Martora (...) a declarat următoarele:

„Îmi mențin declarațiile date în fazele de urmărire penală și cea dată în faza de judecată.

În cursul anului 2013 l-am cunoscut pe inculpatul (...) prin intermediul contabilului meu (...), acesta din urmă fiind și contabilul soției inculpatului.

La prima întâlnire, inculpatul mi-a cerut să mă întâlnesc cu acesta în oraș la o cafea, fără a-mi spune motivul.

Am fost de acord cu acest lucru și m-am întâlnit cu inculpatul la barul hotelului Nevis din Oradea, unde acesta își aștepta copilul să iasă de la înot.

Cu ocazia acelei întâlniri, inculpatul mi-a spus că în situația în care doresc ac acesta să vină mai repede la desigilatul camioanelor, mă costă un plin de combustibil. Acesta mi-a mai spus că în cazul în care voi avea controale de la alte instituții, respectiv Finanțe sau Poliția Economică, mă va ajuta. Acesta nu mi-a explicat cu ce o să mă ajute.

Inculpatul mi-a cerut de mai multe ori sume de bani și zahăr pentru a veni mai repede la desigilarea camioanelor. În acest scop, i-am dat personal inculpatului de două ori, prima dată aprox. suma de 150 lei, iar a doua oară aprox. 300 lei. Inculpatul a primit bani și de la

numitul (...), pe care ulterior, eu îi restituiaam acestuia din urmă. La un moment dat i-am spus numitului (...) să nu îmi mai dea bani inculpatului, deoarece nu mi se pare normal să îmi dau atâtia bani pentru desigilarea camioanelor.

Inculpatului i-am mai dat de câteva ori mai mulți saci cu zahăr, tot în scopul de a se prezenta mai repede la desigilarea camioanelor.

În total i-am dat inculpatului aprox. suma de 1.000 Euro și circa 10 saci cu zahăr.

După câte îmi aduc aminte, 4 saci cu zahăr i-am trimis inculpatului prin numitul (...), la solicitarea primului, sacii fiind duși la locuința tatălui inculpatului, acest lucru întâmplându-se o singură dată. Restul sacilor cu zahăr erau luați de către inculpat de la depozitul firmei mele, chiar și în lipsa mea.

Părerea mea este că inculpatul îmi cerea bani și zahăr atât pentru a se prezenta mai repede la operațiunile de desigilare, cât și pentru o eventuală intervenție a sa la organele statului, în cazul în care voi avea controale la firmele mele.

L-am întrebat pe inculpat dacă firma mea desfășoară activități ilegale și dacă aş putea avea probleme cu Garda Financiară, acesta răspunzându-mi că firma desfășoară activități potrivit legii și că nu se pune problema constatării unor nereguli din partea Gărzii Financiare. Inculpatul mi-a spus că o să mă ajute în cazul în care voi avea probleme cu alte instituții ale statului, respectiv Poliția Economică și Finanțele.

Nu m-am simțit mai protejată datorită relațiilor și calității inculpatului.

Sumele de bani pe care le-am dat inculpatului le-am notat pe o coală de hârtie.

Inculpatul mi-a spus că în cazul în care se va afla că acesta primește bani și zahăr de la mine, să declarăm amândoi că avem o relație intimă.

Menționez că nu am fost în relații intime cu inculpatul.

Nu îmi aduc aminte dacă inculpatul mi-a spus că poate să îmi ofere informații în cazul unor eventuale controale de la Garda Financiară.

Numitul (...) a fost contabilul formelor mele, iar (...) este soțul meu, cu care am un copil de două luni.

Altora funcționari publici nu am dat niciodată sume de bani sau alte foloase.

Am formulat denunțul în prezenta cauză în timp ce mă aflam în stare de arest preventiv într-o altă cauză.

Nu am știut că o să depună denunț în prezenta cauză și numitul (...).

Nu îmi explic coincidența, constând în aceea că atât eu cât și (...) am depus câte un denunț în aceeași zi.

La operațiunile de desigilare se prezentau de fiecare dată doi angajați ai Gărzii Financiare.

S-au prezentat și alte persoane la operațiunile de desigilare, decât inculpatul.

Banii pe care i-am dat inculpatului nu am știut la un moment dat pentru ce îi dau, întrucât pentru efectuarea operațiunilor de desigilare mi se cer sume prea mari de bani, în condițiile în care nu am dat nimic altor persoane de la Garda Financiară.

Inculpatul nu mi-a indicat nici un nume de persoană cu care mă va pune în contact în cazul în care voi avea probleme fiscale cu firmele mele, ci doar mi-a spus că mă va pune în legătură cu unele persoane.

Nu am apreciat ca ar fii nelegal să fii pusă în contact cu angajații instituțiilor statului în cazul în care aş avea probleme cu societățile mele.

În perioada anului 2013 avea calitatea de asociat într-una din societățile mele și numitul (...), iar numitul (...) avea calitatea de angajat. Cei doi fiind de fapt partenerii mei de afaceri, cu care împărțeam profitul firmei.

Ofițerii de la Garda Financiară, au efectuat operațiuni de desigilare la sediul societății mele zilnic între orele 08:00 și 22:00. Îmi aduc aminte că o singură dată s-au desfășurat

operațiuni de desigilare la firma mea, seara la orele 22:00, la care însă nu a participat inculpatul (...).

Inculpatul îmi adresa prin mesaje apelativul „iubi” pentru ca în situația în care am fi interceptați să se creadă că suntem amănți.

Notam pe foaie de hârtia banii pe care îi dădeam inculpatului pentru a le arăta partenerilor mei de afaceri numitul (...) și (...) și ulterior să îmi dea aceștia partea lor din sumele respective.

Inculpatul m-a sunat de foarte multe ori, inclusiv noaptea pentru a-mi cere să mă întâlnesc a doua zi cu acesta cu scopul de a-i da bani.

M-am întâlnit la cafea cu inculpatul, cred că de două ori. De cele mai multe ori refuzam să mă întâlnesc cu acesta, tocmai pentru a nu îi da bani.

Arat că inculpatul mi-a spus că va pleca 2 săptămâni în delegație, timp în care ar fi vrut să i trimită pe soția acestuia la (...) pentru a-i da în numele meu sume de bani.

Nu am vorbit cu inculpatul (...) de vreun eventual divorț al acestuia.”

Martorul (...) a declarat următoarele:

„Îmi mențin toate declarațiile date până în prezent.

În anul 2013 numita (...) era prietena mea, iar în prezent aceasta este soția mea, cu care am un copil de 2 luni.

În aceea perioadă soția mea îmi spunea că îl cunoaște pe inculpatul (...), care lucrează la Garda Financiară și că acesta îi cere zahăr, bani și plinuri de benzină, în scopul de a veni mai repede la punctul de lucru al societății soției mele pentru a proceda la desigilarea camioanelor cu zahăr.

Tot de la soția mea știu că inculpatul i-a promis acesteia că va interveni în situația în care există probleme la societatea acesteia. Soția mea nu mi-a spus la ce instituții va interveni inculpatul.

Într-o zi de vară, numitul (...) mi-a cerut să îl ajut să ducem 4 saci cu zahăr acasă la tatăl inculpatului. Împreună cu (...) am dus acei saci cu zahăr la locuința tatălui inculpatului, situată undeva pe (...), pe un colț. Tatăl inculpatului a pus sacii cu zahăr într-o roabă și i-a dus în curte.

Știu că soția mea avea o teamă față de inculpat, datorită calității acestuia.

Nu am fost prezent niciodată cu ocazia vreunei desigilări. Nu știu în ce interval orar se făceau acestea.

Nu obișnuiam să petrec mult timp la sediul societății soției mele, mergeam doar în scopul de a-i duce acesteia de mâncare și apă, după care plecam în treaba mea.

Menționez că nu i-am dat inculpatului niciodată bani și nici nu am fost de față când i s-a dat acestuia de către alte persoane. Nu îl cunosc pe inculpat personal, l-am văzut pentru prima dată la Tribunal.

Din câte cunoșteam, soția mea nu avea probleme cu societatea pentru a fi ajutată de inculpat. Singurul ajutor al inculpatului, perceput de mine era în sensul ca acesta să se prezinte mai repede la desigilare.

Am fost audiat și într-un alt dosar, de la Cluj, unde am declarat tot aspecte pe care mi le-a povestit soția mea.

Am fost de față când (...) i-a cerut soției mele sumele de bani pe care acesta le dăduse inculpatului și despre care soția mea nu avea cunoștință. De asemenea, am auzit când soția mea îi spunea lui (...) să nu îi mai dea sume de bani inculpatului. Nu mai rețin despre ce sume de bani au discutat cei doi și nici unde am asistat la această discuție.”

Martorul (...) a declarat următoarele:

„Îmi mențin toate declarațiile date până în prezent.

În anul 2013 lucram în calitate de contabil la societățile numitei (...). Știu că în aceea perioadă, în timp ce mă aflam cu inculpatul a fost de față și (...), eu întrebându-l pe inculpat

care ar fi procedura cu operațiunile de import – export de zahăr, neștiind noile proceduri prevăzute de noua reglementare. Cu acea ocazie, numita (...) l-a cunoscut pe inculpat. Menționez că la acea întâlnire am mers să ne întâlnim cu inculpatul la solicitarea numitei (...), aceasta știind de la mine ce calitate are inculpatul și că ar fi în măsură să ne lămurească cu aparițiile legislative.

Menționez că am formulat denunțul în prezenta cauză ca urmare a solicitării acestui lucru de către organul de urmărire penală. Nu aș fi formulat denunțul din proprie inițiativă, întrucât nu aș fi avut nici un interes să fac acest lucru. Cu ocazia prezentării la sediul DNA, m-am întâlnit acolo cu numita (...), care se afla în stare de arest preventiv. Am schimbat cu aceasta doar câteva cuvinte. Aceasta mi-a spus că a depus denunț împotriva inculpatului și că a menționat în acesta și numele meu. Nu știu dacă i s-a cerut și ei să depună denunț. Bănuiesc că în momentul în care am fost chemat la DNA se știa că as fi dat și eu bani inculpatului.

Inculpatul mi-a cerut în repetate rânduri sume de bani, cuprinse între 50 Euro și 400 lei, ca să își cumpere combustibil la mașină, și zahăr. Inculpatul mi-a spus că o să vină mai repede la desigilări și că o să ne informeze în legătură cu modificarea legislației în domeniul achizițiilor intracomunitare. Nu îmi aduc aminte ca inculpatul să promită că va desfășura și alte activități în schimbul sumelor de bani și produselor primite.

Nu știam motivele exacte pentru care inculpatul îmi cerea bani, acesta inventa tot timpul alte motive.

Inculpatul afirma tot timpul că în cazul în care societățile numitei (...) ar avea probleme, acesta o să aplaneze situația în sensul ca aceasta să primească sancțiuni mai blânde.

Inculpatul nu a indicat niciodată un nume la care se va interveni în cazul în care va fi nevoie.

Numita (...) mi-a spus că inculpatul s-a interesat la Poliția Economică în legătură cu un dosar penal în care se efectuau cercetări la societățile Ramonei. Chiar eu personal l-am întrebat pe inculpat dacă știe că ar fi ceva problemă cu aceste societăți. Nu știu dacă s-a interesat despre cele arătate.

Știu că inculpatul a purtat discuții cu (...) în legătură cu deschiderea procedurii insolvenței unei societăți a acestora.

De două sau trei ori i-am dus tatălui inculpatului mai mulți saci de zahăr. O dată știu că am fost însoțit de către (...). De celelalte ori am fost, cu siguranță, singur. În acea perioadă, Garda Financiară efectuau doar operațiuni de desigilare la societăți nu și controale. În aceea perioadă se solicitau documente de către Poliția Economică ale unor alte societăți ale numitei (...). Din câte știu eu inculpatul nu a intervenit pentru problemele firmelor numite (...).

Inculpatul solicita sub orice pretext sume de bani de la (...) și de la mine, însă în legătură cu societățile pe care le deținea (...) și asociații acesteia.

Unul dintre motivele pentru care inculpatul cerea bani este acela că se deranja în a ne oferi informații despre legislația la zi.

Am dat inculpatului de circa 10 ori bani, întâlnindu-ne în acest scop în oraș la un suc. În total, eu personal i-am dat inculpatului echivalentul a aprox. 1.000 Euro. De fiecare dată i-am dat inculpatului banii fără a fi de față și alte persoane.

Organele de cercetare penală au efectuat percheziție la domiciliul meu, concomitent cu perchezițiile de la sediul societății numitei (...), unde se afla și locul meu de muncă.

(...) m-a împuternicit să reprezint societatea acesteia cu ocazia efectuării operațiunilor de sigilare și desigilare a camioanelor cu zahăr, întrucât aceasta era mult plecată din țară, iar eu eram persoana ei de încredere. Pentru activitățile desfășurate exclusiv ce reprezintă contabilitatea, (...) mă plătea de cele mai multe ori cu mese în oraș. O cunosc de circa 20 de ani pe (...), ambii fiind colegi la Liceul Economic.

În acea perioadă și în prezent dețin o firmă de contabilitate. Anterior anului 2013, am preluat de la (...) circa 20 de societăți pentru care acesta ținea contabilitatea, printre aceste contabilități se afla și PFA-ul soției inculpatului, pe care nu am cunoscut-o personal.

Cu o ocazie, inculpatul mi-a cerut să îl duc cu mașina mea la locuința tatălui său, deoarece acesta avea mașina în service.

La desigilare se prezentau de fiecare dată 2 angajați ai Gărzii Financiare. La desigilare nu se prezenta de fiecare dată aceeași echipă.

Cu ocazia întâlnirii cu inculpatul, în timp ce aveam tehnică asupra mea de a fost pusă la dispoziție de către DGA, inculpatul nu a recunoscut că o cunoaște pe Ramona, că ar fi primit bani de la aceasta sau de la mine. Inculpatului îi era frică să nu fie interceptat, acesta având cred că vreo 5 telefoane. După circa o săptămână inculpatul și-a schimbat telefonul, la un moment dat cred că am avut vreo 10 numere de ale acestuia.”

Martorul (...) a declarat următoarele:

„Îmi mențin toate declarațiile date până în prezent în prezenta cauză.

Îl cunosc pe inculpatul (...) din perioada în care se prezenta la firma la care eram angajat și care aparține anumitei (...), și efectua operațiuni de desigilare a camioanelor care erau încărcate cu zahăr. Mie nu mi s-a cerut și nici nu am dat bani sau zahăr inculpatului (...).

Nu știu ca alte persoane din firmă să fi dat inculpatului bani sau alte produse inculpatului.

Cu toate că eram angajat în firmă, aveam în realitatea calitatea de asociat, alături de (...) și (...). Mie nu mi-a spus niciodată inculpatul că va interveni la vreo instituție în cazul în care vom avea probleme cu firma. (...) nu mi-a spus niciodată că inculpatul îi solicită în mod repetat sume de bani cu pretextul că o să intervină în cazul în care firmele noastre o să aibă probleme.

(...) nu avea nicio calitate în firmă, acesta neparticipând la activitățile acesteia.

De la depozitul în care se afla zahărul aveam cheie eu și (...).

Nu l-am văzut niciodată pe martorul (...) la depozitul cu zahăr.

Nu am fost chemat niciodată să fiu întrebat dacă am dat sume de bani inculpatului (...).

Sunt trimis în judecată într-un dosar de evaziune fiscală împreună cu (...) și (...).

La termenul de judecată din data de 21.01.2016, a fost audiat martorul (...), declarația acestuia fiind consemnată în procesul-verbal de la fila (...) dosar instanță de fond.”

Martorul (...) a declarat următoarele:

Nu îl cunosc pe inculpatul (...), prezent astăzi în sala de judecată, în schimb o cunosc pe numita (...) din anul 2013.

Am fost asociat cu (...) și (...), pierzând foarte mulți bani din cauza acestora, eu neștiind că cei doi făceau evaziune fiscală pe o altă societate, respectiv SC (...) SRL.

Nu cunosc că numiții (... și (...), pe cel din urmă îl cunosc, acesta fiind contabilul firmei și nașul (...), au formulat denunțuri penale împotriva unui comisar de la fosta Garda Financiară.

Niciodată nu mi-a cerut (...) bani sau alte foloase pentru a le da mită vreunui comisar din Garda financiară.

(...) nu mi-a spus niciodată că ar cunoaște vreun comisar la Garda Financiară care să asigure protecția firmei la instituțiile statului în cazul în care ar avea probleme.

(...) este o persoană fără caracter și mincinosă. Îmi aduc aminte că se plângea în fața mea și că în timp ce era căsătorită avea și o altă relație extraconjugală.

Mă aflu în relații foarte proaste cu numita (...) din momentul în care mi s-a făcut dosar penal pentru infracțiunea de evaziune fiscală. Prin relații foarte proaste înțeleg că nu trebuie să o mai salut.”

Analizând probele administrate în faza de urmărire penală și pe parcursul cercetării judecătorești, instanța reține următoarele:

La data de 4 octombrie 2013, (...), administrator al SC (...) SRL Oradea și SC (...) SRL Oradea, a formulat denunț împotriva inculpatului (...), comisar în cadrul Gărzii Financiare Bihor, încunoștințând organele judiciare despre faptul că în perioada mai–august 2013, acesta i-a cerut sume de bani și saci cu zahăr „oferindu-și totodată ajutorul pentru posibile situații, ce se puteau ivi atât la poliție, finanțe și garda financiară, menționând că are influență în cadrul acestor instituții.” (filele (...) dosar urmărire penală).

La aceeași dată a formulat denunț și (...), care conducea activitatea contabilă a celor două societăți administrate de (...), acesta susținând că începând cu luna mai 2013, în mai multe rânduri, inculpatul (...) i-a cerut sume de bani, pe care ulterior (...) urma să le recupereze de la (...), în contextul în care „în acea perioadă exista un dosar la poliția economică din cadrul IPJ BIHOR... (...) s-a interesat întrebându-o pe (...) de natura problemelor din acel dosar... Prin acest interes mi-a lăsat impresia că (...) i-ar putea face o favoare lui (...) în ipoteza în care ar fi apărut probleme.” (filele (...) dosar urmărire penală).

Din denunțul și din declarațiile date în fața procurorului din cadrul Direcției Naționale Anticorupție–Serviciul Teritorial Oradea de (...), rezultă că în cursul anului 2013, aceasta era administrator a două societăți comerciale, respectiv SC (...) SRL Oradea și SC (...) SRL Oradea, contabilitatea celor două societăți comerciale fiind condusă de (...).

În perioada respectivă, I.P.J. Bihor efectua cercetări într-o cauză penală, în cadrul căreia erau verificate și activitățile comerciale ale SC (...) SRL Oradea, administratorului (...), fiindu-i solicitate documente financiar–contabile ale societății.

În aceste condiții, prin intermediul lui (...), (...) l-a cunoscut pe inculpatul (...), comisar în cadrul Comisariatului Județean al Gărzii Financiare Bihor.

Inculpatul (...), aflând de la (...) că se fac verificări de către organele de poliție în legătură cu activitatea SC (...) SRL Oradea, s-a arătat interesat atât de documentele solicitate de lucrătorii de poliție care efectuau cercetări și de situația societății comerciale, în legătură cu implicarea acesteia într-o eventuală cauză penală.

În urma informațiilor primite de la (...), inculpatul (...) a sfătuit-o pe aceasta să declanșeze procedura de insolvență a uneia dintre cele două societăți comerciale, indicându-i o societate specializată în această procedură.

„Doresc să arăt faptul că tot de la (...) am primit sfaturi pentru a scăpa de eventuale controale, acesta sfătuindu-mă să intru cu una dintre firme în insolvență, iar în alte situații mi-a spus că îmi pot continua liniștită activitatea cu una dintre firme, deoarece tot Ministerul de Finanțe se află în reorganizare, iar cei care au atribuții de control se ocupă de cu totul alte probleme. Tot (...), după ce i-am explicat activitatea desfășurată de mine a fost cel care m-a încurajat să fac prestez în continuare aceleași operațiuni comerciale, asigurându-mă că ceea ce fac eu este legal și că aceste activități sunt practicate și de alții.” a declarat (...) (fila (...) dosar urmărire penală).

În schimbul asigurării protecției și a sfaturilor date, inculpatul (...) i-a pretins și a primit de la (...) contravaloarea unui plin de motorină pentru autoturismul proprietate personală, respectiv 300 lei, promițând în schimb că îi va acorda sprijin și ajutor pe viitor, afirmând că are cunoștințe la poliție, finanțe și gardă financiară și că are influență în aceste instituții.

„Așa cum am arătat, aproximativ din luna mai 2013, (...), comisar al Gărzii Financiare Bihor a început să îmi pretindă sume de bani între 50 și 100 euro, sau „un plin de mașină”, înțelegând prin asta că trebuie să îi dau bani pentru a alimenta combustibil, (...) spunându-mi că are influențe la finanțe, poliție și garda financiară, iar în situația în care aș avea probleme cu cele două firme la care eram administrator, m-ar putea ajuta, pe baza relațiilor pe care le avea la instituțiile enumerate mai sus.” (fila (...) dosar urmărire penală).

Pe baza influenței pe care inculpatul (...) a lăsat să se creadă că o are asupra unor lucrători de poliție din cadrul IPJ Bihor, respectiv a unor funcționari din cadrul DGFP Bihor și Garda Financiară Bihor, prin intermediul cărora poate rezolva eventuale probleme în care ar

putea fi implicată (...), în perioada mai–august 2013, inculpatul (...) a pretins și primit de la (...) sume de bani cuprinse între 50 și 100 euro, „în perioada mai–august 2013 i-am dat lui (...), în mai multe rânduri, la cererea sa, sume de bani în cuantum de aproximativ 1.000 euro, atât în lei, cât și în valută... Pe lângă sumele de bani pretinse (...) mi-a cerut diferite cantități de zahăr, în total 10 saci a câte 50 kg fiecare, pe care el venea și îi ridica de la sediul firmelor mele.” (fila (...) dosar urmărire penală).

Martora (...) a precizat că „unele dintre sumele de bani pe care i le-am dat eu lui (...), mi le-am notat în agendă sau coli de hârtie, pentru a justifica cheltuielile firmei și pentru a recupera sumele de bani de la (...) și (...).” (filele (...), (...) dosar urmărire penală).

Această susținere a martorei se coroborează cu înscrisurile ridicate de la aceasta cu ocazia efectuării percheziției domiciliare din data de 30.09.2013, dispusă în dosarul nr. 25/P/2013 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, înscrisuri care se găsesc în copie la filele 56 – 58 dosar urmărire penală.

De menționat este faptul că înscrisurile din care rezultă că martora (...) a dat sume de bani la „Gardă” au fost ridicate de către organele judiciare în scopul soluționării unui alt dosar penal și înainte de formularea denunțurilor din prezenta cauză, deci aceste înscrisuri nu au fost întocmite pro cauza.

Despre toate aceste sume de bani și cantități de zahăr pretinse și primite de inculpatul (...), a aflat (...) de la (...) și chiar au existat situații în care, în lipsa lui (...), inculpatul (...) îi cerea sume de bani lui (...), care își recupera ulterior sumele de bani de la (...), aspecte confirmate de (...), atât în denunț, cât și în declarațiile sale (filele (...), (...) dosar urmărire penală).

„Așa cum am arătat, comisarul de gardă financiară (...) a pretins sume de bani de la (...), promițându-i acesteia că în situația în care firma pe care o conducea (...) va avea probleme, el are relații și poate să o ajute, precizând ca instituții finanțele, poliția și garda financiară. De asemenea, (...) a pretins sumele de bani pe care i le-a dat (...), promițându-i acesteia că îi va da informații legate de controale care ar putea fi efectuate de garda financiară. Au existat situații când (...) nu a găsit-o pe (...), pentru a-i cere sume de bani și atunci venea la mine și îmi cerea acele sume de bani, spunându-mi că îi voi recupera de la (...). Pe lângă sumele de bani pretinse de (...), acesta i-a cerut lui (...) și diferite cantități de zahăr, produs pe care firma administrată de (...) îl comercializa.”, a declarat (...) (fila (...) dosar urmărire penală).

Referitor la sacii cu zahăr pe care inculpatul (...) i-a pretins și primit de la (...), martorul (...) a declarat „Pe lângă sumele de bani, (...) i-a cerut lui (...) și cantități de zahăr și au fost situații în care (...) venea la sediul lui (...), aceasta nu era acolo și mi-a cerut mie cantitățile de zahăr respective, ambalat în saci a câte 50kg. În două situații (...) a cerut saci cu zahăr, pe care nu i-a ridicat el, ci m-a rugat pe mine să îi transport la domiciliul tatălui său, situat în (...). Arăt că în data de 7 octombrie 2013 am condus organele judiciare din cadrul D.G.A. Bihor la imobilul indicat de (...) să duc sacii cu zahăr. În cele două situații când am dus sacii de zahăr la imobilul a cărui adresă a indicat-o (...), adăugând că la această adresă locuiește tatăl său, o dată am transportat unul sau doi saci cu zahăr, iar a doua oară am transportat patru saci cu zahăr. La acest al doilea transport am fost ajutat de un prieten de-al meu, (...).” (filele (...) dosar urmărire penală).

Fiind audiat, inclusiv în faza de judecată, martorul (...) a confirmat cele declarate de (...) (filele (...) dosar urmărire penală și filele (...) și (...) dosar instanță de fond).

Martorul (...) a indicat imobilul unde a transportat, în cele două situații, cei șase saci cu zahăr, iar în urma investigațiilor s-a stabilit că la acea adresă locuiește tatăl inculpatului (...), (...) (filele (...) dosar urmărire penală).

Legăturile dintre (...) și (...), pe de o parte, și inculpatul (...), pe de altă parte, sunt dovedite atât de listingul convorbirilor telefonice dintre (...) și inculpat, cât și de mesajele

telefonice (SMS) dintre inculpatul (...) și (...), puse la dispoziție de (...) (filele (...) dosar urmărire penală).

Fiind reaudiați în faza cercetării judecătorești, martorii denunțatori (...) și (...) și-au menținut declarațiile date anterior. Din aceste declarații rezultă că inculpatul (...) a cerut și primit de la cei doi sume de bani și saci cu zahăr, lăsând să se înțeleagă că are influență asupra unor lucrători de poliție din IPJ Bihor și asupra unor funcționari din cadrul DGFP Bihor și Garda Financiară Bihor și prin intermediul acestora o poate ajuta pe martora denunțatoare (...) în cursul unor verificări și controale ale acestor instituții la firma administrată de aceasta.

Prin urmare, din declarațiile martorilor (...), (...) și (...), procesul verbal de conducere în teren și înscrisurile ridicate cu ocazia efectuării percheziției rezultă că în mod cert inculpatul (...) a pretins și primit sume de bani și saci cu zahăr de la martorii denunțatori, în scopul de a-și trafica influența asupra unor lucrători din cadrul IPJ Bihor, funcționari din cadrul DGFP Bihor și Garda Financiară Bihor, în situația în care activitatea firmei martorei denunțatoare (...), în cursul unor verificări și controale ale acestor instituții la firma administrată de aceasta, ar fi fost depistată că se desfășoară cu încălcarea legii.

În raport cu probatoriul de mai sus, instanța de fond a apreciat că declarațiile inculpatului (...), date în faza de judecată (în faza de urmărire penală a uzat de dreptul de a nu da declarații) prin care a negat pretinderea și primirea foloaselor ilicite de la martorii denunțatori, ale tatălui acestuia, martorul (...) și ale martorilor (...) și (...), cei din urmă fiind asociații martorei (...) au fost nesincere, urmând să fie înlăturate din probatoriul administrat în cauză, întrucât au fost infirmate de probele din care rezultă adevărata stare de fapt.

Astfel, declarațiile martorului (...), tatăl inculpatului, în care a negat primirea unor saci de zahăr pentru fiul său de la martorul (...) este contrazisă de declarațiile martorilor (...) și (...), din care rezultă că acestia s-au deplasat la locuința martorului și i-au predat sacii cu zahăr, fiind de înțeles că datorită gradului de rudenie a celor doi acest martor nu a relatat adevărul.

De asemenea, declarațiile martorilor (...) și (...), asociații martorei (...) nu reflectă adevărul, aceștia având tot interesul să nu recunoască cumpărarea influenței de către cea din urmă, întrucât, în caz contrar, aceștia ar fi putut să fie acuzați de participare la comiterea acestei infracțiuni, în condițiile în care din declarațiile martorei (...) rezultă că sumele de bani dați inculpatului de către acesta urma să le recupereze de la cei doi martori, susținere confirmată de înscrisurile ridicate la percheziție, din care rezultă că (...) și (...)(martorii (...) și (...)) figurează cu datorii conștând în sumele date la „Gardă” de către asociata lor, martora denunțatoare (...).

Faptul că inculpatul (...), cu ocazia efectuării supravegherii tehnice din data de 08.11.2013, nu a confirmat că a pretins și primit foloasele necuvenite de la martorii denunțatori pentru a-și trafica influența pe lângă funcționari publici și nici nu și-a manifestat intenția de a interveni la funcționarii statului pentru martora (...) în momentul în care aceasta era cercetată pentru comiterea unor infracțiuni în legătură cu firma sa și arestată, nu este în măsură să conducă la concluzia că inculpatul (...) nu a comis infracțiunea de care este acuzat. Inculpatul, probabil, după ce a aflat că martora denunțatoare este arestată, a bănuț că ar putea fi supravegheat tehnic de către organele judiciare în vederea dovedirii dovedirea faptei comise anterior.

De menționat a fost faptul că infracțiunea de trafic de influență subzistă și atunci când făptuitorul induce în eroare cumpărătorul de influență cu privire la o viitoare traficare a influenței, fiind suficient ca acesta să lase să se creadă că va interveni la funcționarii publici din cadrul instituțiilor aduse la cunoștința cumpărătorul de influență pentru a-i determina să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie efectuarea unui act ce intră în atribuțiile lor de serviciu sau să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri.

Față de cele expuse în cele ce preced, instanța de fond a reținut că inculpatul (...), contrar susținerii acestuia, a comis în mod cert fapta de care este acuzat, acesta fiind nejustificată și imputabilă.

Pe cale de consecință, în drept, fapta inculpatului (...), constând în aceea că, în calitate de comisar al Comisariatului Gărzii Financiare Bihor, în baza aceleiași rezoluții infracționale, a pretins și primit, în perioada mai–august 2013, în mai multe tranșe, de la martora denunțătoare (...), administrator al SC (...) SRL Oradea, sume de bani în cuantum de 1.000 euro și zece saci cu zahăr a câte 50 kg fiecare, în valoare de 35 euro/sac, lăsând să se înțeleagă că are influență asupra unor lucrători de poliție din I.P.J. Bihor și asupra unor funcționari din cadrul D.G.F.P. Bihor și Garda Financiară Bihor și prin intermediul acestora o poate ajuta în cursul unor verificări și controale ale acestor instituții la firma administrată de aceasta, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență, în formă continuată, prevăzută de art. 257 alin. 1 Cod penal din 1969, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal 1969 și art. 5 alin. 1 Noul Cod penal, fiind pedepsită cu închisoare de la 2 la 10 ani închisoare.

Având în vedere calitatea în care a acționat inculpatul (...), s-a reținut în sarcina acestuia prevederile art. 6 și 7 alin. 3 din Legea nr. 78/2000 (aflate în vigoare înainte de data de 01.02.2014).

Potrivit art. 7 alin. 3 din Legea nr. 78/2000, limita maximă pentru infracțiunea de trafic de influență prevăzută de art. 257 alin. 1 Cod penal din 1969 se majorează cu 2 ani.

Contrar încadrării juridice a faptei reținute mai sus, prin rechizitoriu, inculpatul (...) a fost trimis în judecată pentru comiterea infracțiunii de trafic de influență, în formă continuată, prevăzută de art. 291 Noul Cod penal, raportat la art. 6 și 7 din legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal din 1969 și art. 5 Noul Cod penal.

După emiterea rechizitoriului, Curtea Constituțională a pronunțat Decizia nr. 265/2014, potrivit căreia, legea penală mai favorabilă nu se poate stabili și aplica prin combinarea legilor penale succesive.

Or, încadrarea juridică a faptei inculpatului (...) a fost stabilită prin rechizitoriu tocmai cu încălcarea deciziei mai sus arătate, fiind combinate legile penale succesive.

Cu privire la legea penală mai favorabilă inculpatului (...), instanța de fond a observat că aceasta este legea penală aflată în vigoare la data comiterii faptei de trafic de influență, deoarece aceasta prevede că se majorează numai limita maximă specială cu 2 ani închisoare, pe când legea nouă prevede că se majorează atât limita minimă cât și cea maximă cu 1/3.

Prin urmare, a fost evident că legea penală care prevede o limită specială minimă mai mică este mai favorabilă.

Față de aceste considerente, instanța de fond, în baza art. 386 alin. 1 Cod procedură penală, raportat la Decizia nr. 265/2014 a Curții Constituționale, a schimbat încadrarea juridică dată prin rechizitoriu faptelor reținute în sarcina inculpatului (...), din infracțiunea de trafic de influență, în formă continuată, prevăzută de art. 291 Noul Cod penal, raportat la art. 6 și 7 din legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal din 1969 și art. 5 Noul Cod penal în infracțiunea de trafic de influență, în formă continuată, prevăzută de art. 257 alin. 1 Cod penal din 1969, raportat la art. 6 și 7 alin. 3 din Legea nr. 78/2000 (aflate în vigoare înainte de data de 01.02.2014), cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal 1969 și art. 5 alin. 1 Noul Cod penal.

Față de cele de mai sus, la individualizarea pedepsei ce a fost aplicată inculpatului (...), instanța de fond a avut în vedere atitudinea procesuală necorespunzătoare a acesteia, constând în negarea în mod constant a comiterii faptei reținute în sarcina sa, precum și împrejurările și gravitatea faptei, întinderea activității infracționale și urmările faptelor comise.

În egală măsură, instanța de fond a avut în vedere că inculpatul nu a mai suferit condamnări până în prezent, este bine integrat în societate și nu mai are calitatea de care s-a prevalat cu ocazia comiterii faptei.

Față de cele expuse în cele ce preced, reținând că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege, instanța de fond a apreciat că pedeapsa principală ce s-a aplicat inculpatului (...) se poate suspenda sub supraveghere, aceasta fiind în măsură să conducă la realizarea scopului prevăzut de lege.

Pentru aceleași considerente, pe lângă pedeapsa închisorii ce se va aplica pentru infracțiunea de trafic de influență, instanța de fond apreciat că se impune și interzicerea exercitării de către inculpat a unor drepturi de natură civilă cu titlu de pedeapsă accesorie.

În ceea ce privește legea în baza căreia se va aplica pedeapsa accesorie, instanța de fond a aplicat legea veche, reținând în acest sens că potrivit art. 12 alin. 1 din Legea 187/2012, în cazul succesiunii de legi penale intervenite până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare, pedepsele accesorii și complementare se aplică potrivit legii care a fost identificată ca lege mai favorabilă în raport cu infracțiunea comisă.

Pentru toate aceste considerente, instanța de fond, în baza art. 257 alin. 1 Cod penal din 1969, raportat la art. 6 și 7 alin. 3 din Legea nr. 78/2000 (aflate în vigoare înainte de data de 01.02.2014), cu aplicarea art. 41 alin. 2 și art. 42 Cod penal 1969 și art. 5 alin. 1 Nou Cod penal, l-a condamnat pe inculpatul (...), pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, în formă continuată, potrivit dispozitivului de mai sus.

Prin apelul declarat în termen legal, DNA – Serviciul Teritorial Oradea, a solicitat desființarea sentinței penale nr. 78/P/2016 a Tribunalului Bihor ca fiind netemeinică în ceea ce privește modalitatea de executare a pedepsei aplicate inculpatului apelant (...) (articolul 861 din Codul penal) și, în rejudecare, aplicarea unei pedepse în regim privativ de libertate pentru comiterea infracțiunii de trafic de influență.

În motivare, s-a arătat că instanța de fond după ce a apreciat în mod just pe baza probelor administrate că inculpatul se face vinovat de comiterea infracțiunii de trafic de influență, a făcut o greșită aplicare a criteriilor de individualizare a pedepsei în ceea ce privește modalitatea de executare a acesteia, raportat la toate circumstanțele cauzei și persoana inculpatului apelant.

Se arată că, motivele solicitării unei pedepse privative de libertate în ceea ce-l privește pe inculpatul apelant (...) constau în limitele de pedeapsă prevăzute de lege pentru infracțiunea de trafic de influență, conform dispozițiilor articolelor 6 și 7 din Legea nr. 78/2000, calitatea avută de inculpatul apelant la data săvârșirii infracțiunii, funcție publică - comisar la Garda Financiară cu atribuții de control -, natura acuzației - de corupție, faptă de o gravitate deosebită -, modalitatea de comitere a faptei și modul în care a pretins în mod constant la diferite interval de timp sume de bani, produse alimentare sau plinuri de motorină sau benzină, pretinzând că are o influență reală asupra altor funcționari din cadrul Gărzii Financiare, Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice, în condițiile în care cunoștea că martora (...) are probleme juridice.

S-a mai arătat că, împrejurarea potrivit căreia inculpatul apelant (...) nu are antecedente penale nu constituie o împrejurare care poate determina instanța să aplice o pedeapsă în regim suspensiv de executare, în contextul în care este de cunoscut faptul că pentru ca o persoană să aibă calitatea de funcționar public este necesar să nu aibă antecedente penale.

S-a mai arătat că, de o relevanță deosebită sunt probele noi aduse de acuzare, respectiv procesele – verbale de redare a unor sms- uri și convorbiri telefonice dintre inculpatul apelant (...) și martora denunțătoare (...) care dovedesc încă o dată legătura strânsă existentă între cei doi în legătură cu activitatea desfășurată de martoră, ajutorul și sprijinul oferit de inculpatul apelant (...) în virtutea influenței pe care a lăsat-o pe martoră să creadă că o are.

Faptul că apărarea dorește să arate că între cei doi ar fi existat o legătură amoroasă apreciază că nu prezintă importanță și nu este dovedită de fapte. Conduita verbală vulgară a inculpatului nu are legătură cu pretinderea mitei și scopul acesteia; de altfel, martorii propuși

în apărare nu au confirmat această relație, ba mai mult, martorul (...) a declarat că martora (...) era împreună cu actualul soț.

Prin apelul declarat în termen legal, inculpatul (...) a solicitat în temeiul articolului 421 pct. 2 litera a din Codul de procedură penală, desființarea sentinței penale atacate și pronunțarea unei noi hotărâri legale și temeinice prin care să se dispună achitarea acestuia, în principal, în temeiul articolului 16 alineatul 1 litera a din Codul de procedură penală, pentru considerentul că fapta că nu există, în subsidiar, în temeiul articolului 16 alineatul 1 litera c din Codul de procedură penală, pentru considerentul că nu există probe că inculpatul apelant a săvârșit infracțiunea, iar în terțiar, în temeiul articolului 16 alineatul 1 litera b teza I din Codul de procedură penală, pentru considerentul că fapta nu este prevăzută de legea penală.

S-a arătat că, infracțiunea ce se reține în sarcina inculpatului apelant nu poate fi reținută sub forma unității legale de infracțiune, în concret forma continuată, întrucât conținutul acestei unități legale trebuie precizat distinct, fiecare faptă trebuind descrisă în individualitatea sa, însă organul de urmărire penală s-a rezumat doar la a expune că în perioada mai - august 2013 inculpatul a săvârșit infracțiunea de trafic de influență în formă continuată.

S-a arătat că, procurorul de caz nu a individualizat un anumit funcționar public, enumerând lucrători de poliție din cadrul I.P.J. Bihor, funcționari din cadrul D.G.F.P. Bihor, respectiv funcționari din cadrul Gărzii Financiare Bihor și nici nu s-a arătat care este actul care intră în îndatorirea de serviciu a funcționarului public, având în vedere împrejurarea că actele care intră în îndatoririle de serviciu ale funcționarului public sunt diferite pentru lucrătorii de poliție din cadrul I.P.J. Bihor față de funcționarii din cadrul DGFP Bihor, respectiv față de funcționarii din cadrul Gărzii Financiare Bihor.

S-a arătat că, (...) a avut un interes în a formula un denunț împotriva lui (...), fiind cercetată și arestată la momentul formulării denunțului pentru evaziune fiscală, după care la scurt timp, aceasta a fost eliberată, iar (...), persoană la care au fost efectuate percheziții anterior formulării acestui denunț, nu a fost trimis în judecată pentru evaziune fiscală împreună cu (...) și nu a fost tras la răspundere penală pentru că ar fi denunțat o infracțiune de corupție la care a participat după ce organele de urmărire penală erau deja sesizate.

S-a arătat că, din declarațiile celor doi martori denunțatori, respectiv a martorului (...) a rezultat că sumele de bani sau sacii de zahăr au fost remise inculpatului apelant, însă nu pentru a susține acuzația de trafic de influență astfel cum este descrisă în rechizitoriu, martorii neputând să precizeze un motiv clar, arătând că inculpatul apelant inventa motive, fie pentru a veni mai repede la desigilări, - solicitând a se observa că inculpatul apelant (...) nu este trimis în judecată pentru luare de mită, întrucât desigilările făceau parte din atribuțiile sale de serviciu, iar instanța de judecată nu poate schimba obiectul și limitele judecății și nici nu poate după data de 1 februarie 2014 să extindă procesul penal cu privire la alte fapte -, fie să îi țină la curent cu modificările legislative.

S-a mai arătat că, deși de mai multe luni inculpatului apelant (...) i-au fost interceptate convorbirile telefonice și a fost înregistrat chiar ambiantal de către martorul denunțator (...), Parchetul a arătat expres că nu poate folosi nici una din aceste probe pentru că nu pot susține acuzarea, dimpotrivă din procesele-verbale de redare a înregistrărilor comunicațiilor telefonice nu rezultă comiterea infracțiunii de trafic de influență de către inculpatul apelant (...), ci sunt indicii privind comiterea unor infracțiuni de corupție de către alți funcționari publici.

S-a arătat că acuzarea și probele administrate în cauză nu au putut determina clar, cert și sigur care era actul în virtutea atribuțiilor de serviciu ale funcționarului public pentru care trebuia să se intervină, întreaga acuzare referindu-se la o situație viitoare, incertă cu privire la producerea acesteia, respectiv posibile verificări sau controale.

S-a menționat că este dovedit, dincolo de orice dubiu, că în intervalul de timp în care se pretinde că s-au comis actele materiale de executare ce se circumscriu infracțiunii continuate de trafic de influență, inculpatul apelant și martora denunțatoarea (...) au avut o relație extraconjugală, fiind amanți.

S-a mai arătat, că ansamblul probator este unul precar, bazat în exclusivitate pe declarațiile lipsite de consecvență ale martorilor denunțatori și ale soțului denunțatoarei (...), care nu pot fi decât unele subiective și părtinitoare, iar denunțul lui (...) este obținut la presiunile organului de urmărire penală.

Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de apel invocate, cât și din oficiu, conform prevederilor art.417 rap. la art. 420 alineatul 8 din Codul de procedură penală, curtea constată că aceasta este netemeinică și nelegală, astfel că apelul declarat de către inculpat va fi admis în totalitate, spre deosebire de apelul parchetului care va fi respins potrivit considerentelor de mai jos.

În examinarea prezentei cauzei, se constată că instanța de judecată trebuie să stabilească dacă din probele administrate în cursul procesului penal rezultă cu certitudine existența faptelor imputate de către Ministerul Public în sarcina inculpatului (...).

În acest cadru, instanța reține că, în evaluarea materialului probator administrat în cauză trebuie avut în vedere că prin Noul Cod de procedură a fost operată o modificare de esență în legislația procesuală, scopul întăririi garanțiilor procedurale aferente prezumției de nevinovăție, noua codificare preluând standardul de probă din common law în ceea ce privește gradul de convingere al judecătorului și stipulând în art. 103 alin. (2) teza a II –a Cod de procedură penală că o soluție de condamnare se dispune doar atunci când instanța are convingerea că acuzația a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Acest standard joacă un rol vital în cadrul procesului penal și constituie principalul instrument pentru reducerea riscului comiterii de erori judiciare. În aceste condiții, exigența de siguranță în evaluare trebuie transpusă și în sistemul de drept procesual român în interpretarea standardului dincolo de orice îndoială rezonabilă.

În acest sens este și jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție în care s-a reținut că „probele nu au valoare mai dinainte stabilită. Aprecierea fiecărei probe s-a făcut în urma examinării tuturor probelor administrate, în scopul aflării adevărului. Hotărârea judecătorească s-a întemeiat pe acele probatorii care s-au coroborat între ele și sunt în măsură să confirme o situație clară, de necombătut, indiferent de faza procesuală în care acestea au fost administrate. (...) Important pentru justa soluționare a cauzei este faptul că mijloacele de probă să asigure aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei, iar prin coroborarea lor să se confirme o situație exactă, neafectată de vreun dubiu.” (I.C.C.J., Secția penală, decizia nr. 2479 din 8 septembrie 2014).

În consecință, instanța de control judiciar consideră că pot fi reținute în cauză numai situațiile de fapt care sunt rezultate din probe fiabile și care se află în vecinătatea certitudinii, iar orice dubiu profită inculpatului în scopul garantării prezumției de nevinovăție.

Instanța de judecată apreciază că, prin adoptarea prezumției de nevinovăție ca principiu de bază, distinct de celelalte drepturi care garantează și ele libertatea persoanei s-au produs o serie de restructurări ale procesului penal și a concepției organelor judiciare, care trebuie să răspundă următoarelor cerințe:

1. vinovăția se stabilește în cadrul unui proces, cu respectarea garanțiilor procesuale, deoarece simpla învinuire nu înseamnă și stabilirea vinovăției;

2. sarcina probei revine organelor judiciare, motiv pentru care interpretarea probelor se face în fiecare etapă a procesului penal, concluziile unui organ judiciar nefiind obligatorii și definitive pentru următoarea fază a procesului;

3. hotărârea de condamnare trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, administrate în mod legal și loial, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

Toate aceste cerințe sunt argumente pentru transformarea concepției asupra prezumției de nevinovăție, dintr-o simplă regulă, garanție a unor drepturi fundamentale, într-un drept distinct al fiecărei persoane, de a fi tratată ca nevinovată până la stabilirea vinovăției printr-o hotărâre penală definitivă.

Evaluarea standardului probei dincolo de orice îndoială rezonabilă și a cerințelor decurgând din prezumția de nevinovăție impune ca, în limitele factuale și personale ale sesizării, pentru a se reține comiterea de către inculpatul (...) în calitate de autor a infracțiunii de infracțiunea de trafic de influență, în formă continuată, prevăzută de art. 257 alin. 1 Cod penal din 1969, raportat la art. 6 și 7 alin. 3 din Legea nr. 78/2000 (aflate în vigoare înainte de data de 01.02.2014), cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal 1969 și art. 5 alin. 1 Noul Cod penal trebuie ca din probele administrate să rezulte cu certitudine că inculpatul care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar public și care promite că îl va determina să acționeze într-o anumită direcție privind îndatoririle sale de serviciu pretinde, primește sau acceptă bani sau alte foloase.

Totodată, potrivit dispozițiilor art. 103 C. proc. pen., probele nu au o valoare dinainte stabilită prin lege și sunt supuse liberei aprecieri a organelor judiciare în urma evaluării tuturor probelor administrate în cauză. Textul de lege invocat stabilește trei principii fundamentale și anume: nedeterminarea anticipată, de către legiuitor, a valorii probelor care se administrează; libertatea de apreciere a probelor de către instanța de judecată; principiul libertății probelor.

În ceea ce privește libertatea de apreciere a probelor, instanța trebuie să ajungă fie la concluzia că, în cauză, prezumția de nevinovăție nu a fost înlăturată și ca atare trebuie să adopte o soluție de achitare a inculpatului de orice culpabilitate, fie ajunge la convingerea culpabilității persoanei trimise în judecată.

Probabilitatea de culpabilitate trebuie să fie sigură, să fie ridicată la rangul de certitudine și să rezulte, fără putință de tăgadă, din probele administrate în cauză.

Instanța nu este ținută, în mod particular, de nicio probă, convingerea sa reprezentând corolarul esențial al puterii de apreciere a probelor, evident numai pe baza probelor administrate în limitele legii. În virtutea acestui fapt, instanța nu este legată de recunoașterea sau nerecunoașterea faptelor, fiind necesar și obligatoriu a se analiza probele în ansamblul lor, valoarea fiecărei mărturii fiind coroborată cu celelalte probe.

Având în vedere dispozițiile legale enunțate anterior, dar și dispozițiile art. 100 alin. (2) C. proc. pen. - potrivit cu care „în cursul judecății, instanța administrează probe (...) atunci când consideră necesar pentru formarea convingerii sale”, s-a impus independent de contestarea probelor o administrare nemijlocită a probelor testimoniale, în special de declarațiile denunțătorilor.

Administrând probele nemijlocit în fața instanței, ulterior administrării acestora în faza de urmărire penală, *Curtea apreciază că nu există suficiente probe pentru a reține vinovăția inculpatului cu privire la infracțiunea de trafic de influență, în formă continuată.*

Astfel, **prin denunțul** înregistrat la Direcția Națională Anticorupție-Serviciul Teritorial Oradea la data de 04.10.2013, **martora denunțătoare (...)** a arătat că, în luna mai 2013, existând un dosar la poliția economică din cadrul IPJ Bihor, i-au fost solicitate mai multe documente financiar contabile ale SC(...) SRL și în aceeași perioadă de timp prin intermediul contabilului societății-(...), l-a cunoscut pe inculpat care era lucrător la Garda Financiară. Martora a arătat că, i-a relatat inculpatului această împrejurare și acesta s-a arătat

interesat de documentele solicitate, precum și de persoana care le-a cerut, după care i-a sugerat să introducă societatea în insolvență, recomandându-i o societate de profil, însă aceasta s-a opus întrucât nu a considerat că ar exista o ilegalitate în activitatea firmei.

Denunțatoarea a arătat că pentru sfaturile și informațiile oferite, inculpatul a cerut un plin de motorină, oferindu-și totodată ajutorul pentru posibile situații care s-ar putea ivi la poliție, finanțe și garda financiară, menționând că are influență în cadrul acestor instituții.

Martora a arătat că, în aceeași perioadă, prin SC (...) SRL derula operațiuni intracomunitare de vânzare cumpărare de zahăr despre care inculpatul i-a spus că nu este nimic ilegal și chiar a încurajat-o să desfășoare un număr mare de tranzacții care nu puteau fi controlate de către Garda Financiară având în vedere reorganizarea acestei instituții de stat.

Martora a mai arătat că, inculpatul a solicitat mai multe întâlniri cu aceasta în vederea remiterii unui plin de motorină și că despre banii și bunurile oferite a povestit martorilor (...) și (...), ultimul remițând personal inculpatul bani în perioada în care aceasta era plecată în străinătate, în total fiind vorba despre 1.000 euro.

În final, aceasta a arătat că, în luna septembrie 2013, martorul (...) i-a comunicat că inculpatul i-a transmis să evită să mai ia contactul cu șefa sa întrucât a aflat că este cercetată într-un dosar penal instrumentat de DIICOT.

La aceeași dată a fost înregistrat la Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Oradea, **denunțul numitului (...)** care a arătat că, în luna mai 2013 i l-a prezentat pe inculpat (pe care îl știa de cca.4-5 ani) martorei (...) care i-a comunicat în aceeași perioadă că, poliția economică din cadrul IPJ Bihor i-a solicitat anumite documente contabile, situație despre care s-a interesat inculpatul, lăsând impresia că i-ar putea face o favoare șefei sale, în situația în care ar apărea anumite probleme.

Acesta a arătat că, inculpatul a oferit sfaturi martorei (...) în legătură cu operațiunile intracomunitare de vânzare cumpărare de zahăr realizate prin SC (...) SRL pretinzând în schimb sume de bani reprezentând contravaloarea a câte unui plin de motorină pentru autoturismul acestuia.

Martorul a mai arătat că, atât (...) Ioana cât și acesta au oferit bani și bunuri inculpatului în valoare totală de 1.000 euro și că în luna septembrie 2013 i-a spus să evită să mai ia contactul cu șefa sa întrucât a aflat că este cercetată într-un dosar penal instrumentat de DIICOT în legătură cu activitatea SC (...) SRL.

În declarația luată în faza de urmărire penală la data de **25.02.2014**, **martora (...)** a arătat că, în perioada aprilie-august 2013, inculpatul în calitate de comisar al Gărzii Financiare Oradea a cerut în mai multe rânduri bani și a primit de la aceasta și martorul (...) suma totală de 1.000 euro.

Martora a arătat că, inițial, nu a știut pentru ce i se solicită aceste sume de bani, crezând că i se cuveneau inculpatului, însă acesta i-a comunicat că în situația în care societatea comercială pe care o administrează va avea probleme, o va ajuta întrucât are influență la organele de poliție, la finanțe și la Garda Financiară.

Martora a mai arătat că, în luna septembrie 2013 inculpatul a venit la aceasta la birou și i-a spus să nu îl mai contacteze, urmând ca acesta să mai ia legătura dacă va fi cazul.

La data de 26.03.2014, **martora (...)** și-a completat declarația arătând că, mențiunile din agenda personală privind plata sumei de câte „50 euro Gardă” din data de 23.06.2013 și 14.08.2013 se refereau la banii pe care i-a dat inculpatului (...), iar cu privire la celelalte mențiuni de la fila (...) privind plata sumei de câte 50 de euro nu își aduce aminte dacă reprezentau banii care au fost dați inculpatului, care după jumătatea lunii septembrie 2013 nu a mai venit la sediul firmei.

Ultima declarație a **martorei (...)** din data de **07.10.2013**, confirmă faptul că începând din luna mai 2013 inculpatul (...) a început să pretindă sume de bani cuprinse între 50-100 euro sau un plin de motorină, în total aproximativ 1.000 euro, spunând că are influență la

finanțe, poliție și Garda Financiară, iar în situația în care cele 2 firme pe care le administrează ar avea probleme, ar putea să o ajute pe baza relațiilor pe care le are la aceste instituții de stat.

Martora a mai arătat că, inculpatul i-a oferit sfaturi pentru a scăpa de eventualele controale și înainte de a cere și de a-i da sume de bani, inculpatul a contactat-o telefonic cerându-i să se întâlnească.

La data de **25.02.2013**, **martorul (...)** a arătat că, la rugămintea martorei (...), în perioada iunie-august 2013 i-a dat inculpatului bani și bunuri în valoare de 300-400 euro, iar în cursul lunii septembrie 2013 acesta din urmă i-a comunicat că va întrerupe orice legătură cu (...) întrucât are probleme fără să îi ofere mai multe amănunte.

Prin declarația din data de **07.10.2013**, **martorul (...)** a arătat că, inculpatul (...) a pretins sume de bani direct de la (...) sau prin intermediul acestuia (în total 1.000 euro) promițându-i acesteia că în situația în care firma pe care o conduce va avea probleme, acesta are relații și poate să o ajute, precizând ca instituții finanțe, poliția și Garda Financiară.

Martorul a arătat că, în schimbul banilor remiși, inculpatul a promiș și faptul că va da informații legate de controalele care ar putea fi efectuate de către garda financiară și că i-a creat convingerea că are relații la nivelul poliției întrucât în luna septembrie 2013 i-a spus să evite să ia legătura cu (...) întrucât era cercetată de către DIICOT în legătură cu activitatea uneia dintre societățile la care era administrator.

Martorul (...) a declarat la data de **08.10.2013** că este în relație apropiată de prietenie cu (...) și că din primăvara aceluiași an a aflat de la prietenă și (...) că inculpatul venea la firmă pentru efectuarea operațiunilor de desigilare a mijloacelor de transport care transportau zahăr și că putea asigura protecție în ceea ce privește apariția eventualelor probleme de competența Gărzii Financiare.

Martorul a arătat că, din discuțiile purtate cu prietena sa și (...) a aflat că, inculpatul le cerea sume de bani și cantități de zahăr și nu putea fi refuzat întrucât acesta făcea presiuni asupra acestora lăsându-i să înțeleagă că un eventual refuz ar atrage consecințe neplăcute având în vedere funcția și locul de muncă al acestuia.

În final, martorul a arătat că, la sfârșitul lunii august 2013, (...) i-a spus că s-a întâlnit cu inculpatul care i-a comunicat că imobilul în care societatea își are sediul social era supravegheat de către poliție.

Prin completare la declarația inițială din data de 25.02.2014, **martorul (...)** - a arătat că, a aflat de la prietenă și (...) că sumele de bani și bunurile solicitate de către inculpat reprezenta deplasarea mai repede a acestuia și a colegilor săi pentru sigilarea și desigilarea autocamioanelor care intrau și ieșeau din depozitul societății administrate de către prietena sa.

Martorul a arătat că, nu a perceput faptul că inculpatul a solicitat banii și bunurile pentru a asigura protecție, ci pentru a favoriza pe prietena acestuia în sensul de a urgenta deplasarea pentru desigilare și sigilare și pentru a o favoriza privind o eventuală protecție față de garda financiară.

Martorul a mai arătat că, au fost situații în care (...) a refuzat să îi dea inculpatului bani și zahăr, însă acesta nu a reprezentat un refuz definitiv întrucât aceasta se temea de repercursiunile pe care le-ar putea exercita inculpatul datorită funcției deținute de comisar la Garda Financiară.

Martora (...) a arătat în fața instanței de fond la data de 05.02.2015, că prin intermediul lui (...) care i-a relatat că dacă ar avea anumite probleme cu societățile pe care le administra ar putea fi ajutat de inculpat, l-a cunoscut pe inculpatul (...) care nu i-a dat niciun sfat și deși era ambiguu în discuțiile avute, respectiv niciodată nu a spus ceva concret, a lăsat să se înțeleagă că dacă ar apărea anumite probleme, inclusiv controale efectuate de către Garda Financiară ar putea fi ajutată întrucât are relații peste tot, la Garda Financiară și la poliția economică, însă în momentul în care s-au ivit acestea, inculpatul i-a transmis că nu vrea să mai i-a legătura cu aceasta.

Martora a arătat că, a dat bani și zahăr personal sau prin intermediul martorului (...) în quantum total de 1.000 euro pentru a veni mai repede la operațiunea de desigilări ori pentru informațiile pe care le-ar putea oferi în momentul în care societățile acesteia ar putea avea probleme.

Martora a arătat că, s-a întâlnit de 2-3 ori cu inculpatul cu care nu a avut relații apropiate și la sfârșitul lunii iulie 2013 i-a transmis lui Torjoc să nu îi mai dea bani inculpatului.

Martorul (...) a arătat în fața instanței de fond că, a aflat de la martorii (...) și (...) că sacii de zahăr și banii au fost remiși inculpatului (...) cu titlu de informație, protecție, fără ca prietena sa - (...) să știe efectiv pentru ce anume i se cer aceste foloase.

Martorul a arătat că, prietena sa îl contacta pe telefonul mobil pe inculpat sau alte ori suna pe telefonul fix Garda Financiară, iar în situația în care răspundea inculpatul și era de serviciu atunci acesta venea în aproximativ o oră.

Martorul a mai arătat că, prietenei sale îi era frică de inculpat întrucât era inspector și această împrejurare putea să aibă consecințe asupra societăților martorei (...).

Martorul (...) a arătat în fața instanței de fond că, atât acesta cât și martora (...) au remis bani și zahăr inculpatului (...) pentru a sosi mai repede la operațiunile de desigilare aferente activităților firmei aparținând martorei (...), precum și pentru a interveni la Finanțe sau Garda Financiară, după caz, în situația în care erau controale și cunoștea persoanele care efectuau verificările, pentru ca societățile acesteia să suporte consecințe mai ușoare.

Martorul a mai arătat că, martora (...) a remis anumite produse altor angajați ai Gărzii Financiare pentru a nu tergiversa operațiunile de desigilare și pentru a întocmi documentația aferentă.

Martorul (...) - tatăl inculpatului a arătat că în vara anului 2013 nicio persoană nu i-a adus acasă zahăr sau alte produse alimentare.

Martorul (...) a arătat că nu știe ca (...) sau (...) să-i fi comunicat că au remis bani sau produse alimentare inculpatului pe care nu îl cunoaște.

Cu ocazia reaudierii martorei (...) în ședința publică din 20.11.2015, aceasta a arătat că inculpatul i-a comunicat că, în situația în care dorește să vină mai repede la desigilarea camioanelor atunci o va costa un plin de motorină și că o va ajuta în situația în care va avea controale de la finanțe, Garda Financiară sau Poliția Economică.

Martora a mai arătat că, la un moment dat, i-a comunicat contabilului ei - (...) să nu mai dea bani inculpatului întrucât nu i se părea normal să îi dea atâția bani pentru desigilarea camioanelor.

Martora a arătat că, nu s-a simțit protejată datorită relațiilor și calității inculpatului și că acesta a sunat-o de foarte multe ori, inclusiv noaptea pentru a-i cere să se întâlnească a doua zi cu scopul de a-i da bani.

Martora a arătat că, la operațiunile de desigilare se prezentau doi angajați ai Gărzii Financiare și nu i se părea ilegal să fie pusă în contact de către inculpat cu angajați ai instituțiilor statului în cazul în care avea probleme societățile acesteia.

În final, martora a arătat că nota pe o foaie de hârtie banii pe care îi dădea inculpatului pentru a le arătat partenerilor de afaceri, respectiv (...) și (...) și ulterior aceștia să îi remită partea care le revenea acestora.

Cu ocazia reaudierii martorului (...), acesta a arătat că soția i-a spus că inculpatul îi cerea bani și produse alimentare pentru a veni mai repede la punctul de lucru al societății acesteia în cadrul operațiunilor de desigilare a camioanelor cu zahăr și pentru a interveni în situația în care va exista probleme la societatea acesteia.

Cu ocazia reaudierii martorului (...), acesta a arătat că a formulat denunțul ca urmare a solicitării acestui lucru de către organul de urmărire penală și că s-a întâlnit cu acea ocazie cu (...) care i-a spus că a formulat denunț împotriva inculpatului.

Martorul a arătat că, inculpatul i-a solicitat în repetate rânduri bani ca să vină mai repede la desigilări și să îi informeze în legătură cu modificarea legislației în domeniul achizițiilor intracomunitare.

Martorul a arătat că, nu știa motivele exacte pentru care inculpatul îi cerea bani întrucât acesta inventa tot timpul alte motive și acesta a afirmat că în situația în care societățile martorei (...) ar avea probleme, acesta o să aplaneze situația în sensul ca aceasta să primească sancțiuni mai blânde.

În fine, martorul a arătat că, de fiecare dată la desigilare se prezentau două persoane și inculpatului îi era frică să nu fie interceptat, motiv pentru care acesta avea în jur de 5 telefoane.

Martorul (...) a declarat cu ocazia reaudierii că, asociata firmei (...) nu i-a comunicat niciodată că ar fi dat bani inculpatului pentru ca acesta să intervină la diferite instituții ale statului în cazul în care firma avea anumite probleme.

Martora (...) a declarat în fața instanței de apel că, (...) i-a comunicat că inculpatul i-a transmis (după ce s-au întâlnit anterior) că vrea să se întâlnească cu aceasta personal pentru a discuta cum s-ar putea realiza mai repede desigilarea camioanelor de către personalul Gărzii Financiare.

Martora a arătat că, inculpatul i-a solicitat cu ocazia întâlnirii să îi plătească un plin de benzină în schimbul serviciului că va veni mai repede la desigilări și pentru a-i oferi sfaturi și alte informații în situația în care societățile administrate de către aceasta ar avea probleme.

Martora a arătat că, de două sau trei ori s-a întâmplat ca inculpatul să vină personal la desigilări, situația în care acesta venea destul de repede, iar în celelalte situații veneau colegii lui după o anumită perioadă de timp fără ca inculpatul să fi intervenit la aceștia.

Martora a arătat că, a remis inculpatului în total 1.000 euro și întrucât i-a solicitat destul de des bani, la un moment dat i-a comunicat lui (...) să nu îi mai dea bani în numele ei, persoană cu care nu s-a întâlnit la DNA.

Martora a arătat că, (...) a dus la părinții inculpatului 3-4 saci de zahăr și altădată aceasta i-a remis 1-2 saci de zahăr, iar declarațiile din 07.10.2013 corespund adevărului însă acestea au fost date sub presiunea tensiunii create de starea de arest preventiv în care se afla, legat de o infracțiune de evaziune fiscală.

Martora a arătat că, nu își aduce aminte ca inculpatul să îi fi comunicat că o va ajuta în situația în care societatea întâmpina anumite probleme și că nu a avut niciodată o relație extraconjugală sau de altă natură, iar sms-urile și conversațiile telefonice dintre ei nu se refereau la aspecte personale, ci întâlnirile la un suc la care face referire constau în solicitarea de bani. Aceasta a arătat că, inculpatul i-a zis că o să îi trimită mesaje codificate care sugerau că ar exista o relație personală între cei doi tocmai pentru a nu se înțelege că ea plătește acestuia bani pentru anumite servicii.

Martora a mai arătat că, inculpatul nu i-a dat consultanță, însă i-a creat impresia că dacă ar avea probleme ar putea să o ajute și că în notițele personale a consemnat anumite sume de bani pe care le-a dat doar inculpatului, după care erau aduse la cunoștința celorlalți 2 asociați pentru ca și aceștia să suporte o parte din aceste sume.

Martora a arătat că, inculpatul i-a spus să nu recunoască niciodată că ar fi luat bani de la aceasta pentru anumite servicii și să afirme că sunt amanți, iar în cursul lunii septembrie 2013 acesta i-a transmis prin (...) să nu îl mai caute fără să îi spună motivul.

Martora a mai arătat că, a formulat denunțul ca urmare a mențiunilor consemnate în notițe care au atras atenția procurorului care a efectuat percheziția domiciliară și a fost consiliată în acest sens de către avocatul ales.

Martorul (...) a declarat în fața instanței de apel că, în urma unei discuții profesionale avute cu (...) a decis să îl contacteze pe inculpatul (...) pentru a le da consultanță

cu privire la activitatea pe care o desfășurau ca urmare a numeroaselor modificări legislative surverite în domeniu.

Martorul a arătat că, a dat bani de mai multe ori inculpatului fără să știe pentru ce anume, doar că acesta invoca diverse motive cum ar fi că o să îi ajute dacă este cazul, că are relații peste tot fiind vorba despre o taxă de protecție fără să știe ce anume se proteja.

Martorul a arătat că, banii s-au dat în ideea ca agenții de la Garda Financiară să vină mai repede la desigilări și că toți angajații de la această instituție cereau bani.

Martorul a arătat că, odată a transportat la domiciliul tatălui inculpatului 3-4 saci de zahăr și altă dată i-a dat la depozit unul sau doi saci și că la un moment dat, i-a spus că nu va mai lua legătura cu (...) întrucât era cercetată de către Poliția Economică și că va discuta prin intermediul lui cu aceasta dacă va fi cazul.

Martorul a arătat că, a formulat denunțul în aceeași zi în care a fost chemat la DNA și că acolo nu a vorbit cu (...), ci doar a văzut-o.

Martorul a declarat că, banii s-au dat inculpatului pentru informațiile legislative în domeniul fiscal pe care le furniza acestora, pentru că se oferea ca în situația în care vor exista probleme o să îi sprijine, lăsând impresia că are relații cu alte instituții ale statului și pentru că urma să vină mai repede la operațiunile de desigilare a camioanelor care transportau zahăr.

Martorul a arătat că, la momentul la care s-au remis inculpatului foloasele arătate mai sus nu exista nicio problemă cu organele statului cu excepția unei cercetări în curs de desfășurare efectuată de către poliția economică privind societatea Emar administrată de către (...) fără ca inculpatul să ofere servicii cu privire la această societate.

Martorul a arătat că, nu l-a sunat niciodată pe inculpat pentru a participa la desigilarea camioanelor, ci de fiecare dată suna la Garda Financiară care urma să trimită o echipă formată din persoane care erau de serviciu.

Martorul a mai arătat că, asociații societății știau de obiceiul care exista în sistem în sensul că, se dădeau atenții agenților constatați și că inculpatul nu a intervenit niciodată în problemele societății administrate de către (...) întrucât nu era nevoie.

Martorul (...) a declarat în fața instanței de apel că în prezent (...) îi este soție și că aceasta i-a relatat că în schimbul unor sume de bani date inculpatului acesta urma să vină la desigilări într-un termen rezonabil având în vedere că prioritățile erau perisabilitățile.

Martorul a arătat că, în urma unor discuții cu soția a înțeles că inculpatul urma să intervină în situația în care aceasta ar fi avut un anumit control și că în vara anului 2013 a mers cu (...) la domiciliul tatălui inculpatului pentru a lăsa 4-5 saci de zahăr.

Martorul a arătat că, firma soției sale nu a avut nicio problemă în perioada respectivă deși au existat controale din partea finanțelor și a Gărzii Financiare și că aceasta l-a perceput pe inculpat ca fiind o persoană influentă față de care avea frică pentru a nu le face probleme.

Martorul a arătat că, soția sa i-a spus că au existat mesaje mai prietenoase trimise de către inculpat acesteia și că inculpatul i-a relatat faptul că va interveni la instituțiile statului, respectiv Garda Financiară și Finanțe în situația în care va avea probleme în acest sens.

În final, martorul a arătat că, a dat o declarație la DNA în cursul lunii octombrie 2013, după ce soția sa a fost arestată într-un dosar de evaziune fiscală.

Martorul (...) a declarat în fața instanței de apel că, asociata firmei (...) și (...) nu i-au comunicat niciodată că ar fi dat bani inculpatului pentru a beneficia de protecție.

Martorul (...) a declarat în fața instanței de apel că, (...) nu i-a comunicat niciodată că ar fi dat bani inculpatului pentru a beneficia de protecție ori că îl cunoaște pe inculpat.

Martorul (...) - tatăl inculpatului a declarat în fața instanței de apel că nu îl cunoaște pe Torjoc și că nicio persoană nu a lăsat la locuința sa bani sau alte produse alimentare pentru fiul său sau pentru acesta.

Cu ocazia reaudierii martorei (...) în fața instanței de apel aceasta a declarat că, în ceea ce privește dosarul penal instrumentat de către poliția economică aceasta nu a știut că are

probleme, ci doar i s-au solicitat anumite acte și a dat o declarație referitoare la activitatea desfășurată în cadrul firmei, iar inculpatul i-a comunicat că dacă are probleme o va ajuta.

Martora a arătat că, inculpatul i-a sugerat să introducă firma în insolvență însă nu a fost de acord întrucât societatea nu avea probleme și că banii și bunurile s-au dat inculpatului pentru ca desigilările să se efectueze mai rapid.

Martora a arătat că, nu a avut nicio relație intimă cu inculpatul și acesta i-a zis că dacă o să aibă probleme o să fie ajutată întrucât acesta are influență peste tot, însă la acea dată nu știa să aibă probleme la o instituție de stat.

Cu ocazia reaudierii, martorul (...) în fața instanței de apel acesta a declarat că, în ceea ce privește dosarul penal instrumentat de către poliția economică, (...) a fost nevoită să depună anumite acte, iar inculpatul (...) i-a comunicat că dacă vor exista probleme o să îi ajute, respectiv o să intervină.

Martorul a arătat că, banii și bunurile s-au dat pentru ca inculpatul să vină mai repede la desigilări și pentru a se lăsa să se creadă că are influență la diferite organe ale statului și în caz de nevoie, va interveni pentru a îi ajuta.

Martorul a arătat că, banii s-au dat și ca o taxă de protecție pentru eventualele nereguli care s-ar ivi, respectiv în situația în care firma ar avea probleme și pentru ca acesta să îi țină la curent cu modificările legislative din domeniu.

Cu ocazia reaudierii, martorul (...) în fața instanței de apel acesta a declarat că, în ceea ce privește dosarul penal instrumentat de către poliția economică, soția sa a fost nevoită să depună anumite acte însă nu cunoaște alte aspecte despre acest dosar. Martorul a arătat că, cunoaște faptul că inculpatul a promis în perioada respectivă că, în situația în care intervine o problemă economică privind finanțele sau poliția economică atunci o să îi ajute întrucât acesta are influență la organele statului.

Martorul a arătat că, banii s-au dat dat nu ca și o taxă de protecție ci pentru ca inculpatul să vină mai repede la desigilări și pentru modul în care a lăsat să se înțeleagă că are influență asupra organelor de control, urmând să intervină după caz.

În final, martorul a arătat că, firma administrată de către soția sa nu avea probleme de nicio natură și că ajutorul inculpatului era unul eventual.

Inculpatul (...) a arătat în fața instanței de fond și de apel că, a mers la societatea administrată de către (...) împreună cu alți colegi și nu a fost sunat niciodată de aceasta pentru a se deplasa personal întrucât nu era posibil, respectiv procedura internă era în sensul că se suna la sediul instituției, după care șefii de tură desemnau din cele 10 echipe de lucru, persoanele care urmau să se deplaseze la fața locului.

Inculpatul a arătat că, a avut relații intime cu (...) de la care nu a primit bani sau alte foloase (și nici de la (...)) pentru a nu își îndeplini corespunzător atribuțiile de serviciu sau să intervină la alte autorități ale statului în situația în care societatea acesteia ar avea probleme.

Inculpatul a arătat că, după efectuarea perchezițiilor la firmele numitei (...) a fost căutat de către (...) care i-a solicitat insistent să o ajute pe aceasta, însă i-a comunicat că nu are cum să o ajute.

Revenind la cauza de față, Curtea reține că actul de acuzare după ce descrie conținutul denunțurilor și a declarațiilor martorilor (...), (...) și (...), face trimitere la listingul convorbirilor telefonice efectuate între (...) și inculpat, precum și la sms-urile dintre acesta din urmă și (...) și în final a dispus trimiterea în judecată al inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, în formă continuată, prevăzută de art. 291 din Codul penal, raportat la art. 6 și art. 7 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal 1969 (art. 35 alin. 1 Cod penal) și cu aplicare art. 5 Cod penal, fapta constând în aceea că, în calitate de comisar al Comisariatului Gărzii Financiare Bihor, inculpatul (...) a pretins și primit, în perioada mai-august 2013, în mai multe tranșe, de la (...), administrator al SC (...) SRL Oradea, sume de bani în cuantum de 1.000 euro și zece saci cu zahăr a câte 50 kg fiecare, în valoare de 35

euro/sac, lăsând să se înțeleagă că are influență asupra unor lucrători de poliție din IPJ Bihor și asupra unor funcționari din cadrul DGFP Bihor și Garda Financiară Bihor și prin intermediul acestora o poate ajuta în cursul unor verificări și controale ale acestor instituții la firma administrată de aceasta.

La fel, se constată că Tribunalul Bihor a procedat la descrierea integrală a declarațiilor martorilor (...), (...), (...), (...), (...), (...) și a inculpatului (...), după care a concluzionat că, declarațiile martorilor (...), (...), (...), procesul verbal de conducere în teren și înscrisurile ridicate cu ocazia efectuării percheziției, au dovedit că inculpatul a săvârșit infracțiunea care formează obiectul acuzației.

De asemenea, instanța de fond a apreciat că, declarațiile inculpatului (...), ale martorilor (...), (...) și (...) sunt nesincere și după o examinare sumară a unor elemente contradictorii le-a înlăturat din ansamblul probator administrate în cauză, arătând totodată că, rezultatul negativ obținut cu ocazia supravegherii tehnice realizate în data de 08.11.2013 nu este în măsură să conducă la concluzia că, inculpatul nu a comis infracțiunea de care este acuzat și se datorează probabil faptului că, inculpatul știind că (...) a fost arestată, a bănuțit că ar putea fi supravegheat tehnic de către organele judiciare în vederea dovedirii faptei comise anterior.

În examinarea probelor și a regulilor sau a principiilor de drept incidente care trebuie să conducă la o soluție legală, temeinică, echitabilă și rațională în cauză, instanța de control judiciar pornește chiar de la ultimul paragraf menționat anterior și precizează că, întreg probatoriu administrat în cauză dovedește în mod indubitabil că, inculpatul (...) deținând funcția de comisar la Garda Financiară a fost contactat de către martorul (...) (care ținea și contabilitatea unei PFA-a soției sale) și a fost pus în legătură cu martora (...) întrucât pe de o parte, era cercetată într-un dosar penal de către poliția economică, iar pe de altă parte ar fi fost necesară cunoașterea unui angajat al Gărzii Financiare pentru ca personalul acestei instituții de stat să se deplaseze mai rapid la sediul firmei SC (...) în vederea efectuării desigilării camioanelor care transportau produse cu zahăr.

Astfel, vigilența sau diligența sporită al inculpatului (...) la care face trimitere prima instanță și care ar fi făcut să eșueze supravegherea tehnică realizată la data de 08.11.2013, nu se datorează faptului că, martora (...) ar fi fost arestată în octombrie 2013 într-un dosar penal de evaziune fiscală care oarecum a devenit publică întrucât de la începutul relației cu aceasta, inculpatul știa că societățile administrate de către aceasta erau sub „vizorul” poliției economice, iar în luna septembrie 2013 a comunicat martorului (...) că evită contactul cu martora întrucât aceasta era cercetată penal de către DIICOT sau alt organ de urmărire penală. În plus, martorul (...) a afirmat că inculpatul avea suspiciuni că era supravegheat tehnic, motiv pentru care avea în jur de 5 telefoane mobile.

Așadar, bănuțiala sau vigilența inculpatului a existat de la începutul relației cu (...) din moment ce aceasta și (...) i-au comunicat acestuia că, pentru societatea SC (...) SRL poliția economică din cadrul IPJ Bihor a solicitat anumite documente contabile.

În al doilea rând, reaudierea repetată a martorilor denunțatori (...), (...) și (...) efectuate în fiecare etapă procesuală (de 3 ori în faza de urmărire penală și de câte 2 ori în primă instanță și în apel), arată evident că, fiecare organ judiciar penal nu a reușit să fie convins în privința acuzației cu ocazia primei examinări a probelor administrate, cu toate că de regulă se procedează la o singură audiere a martorilor într-o etapă procesuală.

De altfel, instanța de control judiciar a procedat la reaudierea acestor martori pentru a se convinge în primul rând de sinceritatea depozițiilor acestora în contextul în care în nicio declarație luată până la acea dată nu a făcut referire la intervenția sau la presupusul ajutor pe care inculpatul urma să îl facă în dosarul penal instrumentat la acea dată de către poliția economică din cadrul IPJ Bihor, în condițiile în care obiectul acuzației privea tocmai o

infrafracțiune de trafic de influență, dimpotrivă declarațiile acestora luate până la acea dată au neglijat un aspect foarte important al cauzei.

Însă, în urma reaudierii martorilor menționați anterior, a rezultat că atât (...) cât și (...) nu erau interesați în concret de soarta dosarului penal instrumentat de către poliția economică din cadrul IPJ Bihor, ci aceștia s-ar fi mulțumit cu promisiunea inculpatului în sensul că, dacă vor exista probleme acesta o să îi ajute, respectiv o să intervină.

Instanța nu poate fi de acord cu această ipoteză și să acorde valențe juridice unei promisiuni viitoare și eventuale ori incerte întrucât contravine unei logici sau rațiuni firești, naturale, ca urmare a faptului că în cauză exista într-o fază incipientă sau se contura prezența unei fapte de natură penală de care persoanele implicate au rămas pasive ori erau dezinteresate, însă atenția acestora pare să fie îndreptată spre o altă faptă sau împrejurare care s-ar putea naște în viitor, în zone de acțiune diferite - Poliție, Garda Financiară sau Finanțe și care ar depinde de mai mulți sau mai puțini factori obiectivi sau subiectivi pentru care inculpatul ar fi fost interesat să trafice influența.

Altfel zis, pornind de la regulile de logică și de echitate se apreciază rezonabil că, dacă martorii denunțatori nu erau interesați de demersul cert efectuat la acea dată de către organul de urmărire penală privind societatea administrată de către martoră, este mai puțin probabil ca aceștia să fie preocupați de alte controale care s-ar putea ivi sau alte nereguli care ar putea interveni în viitor, cu atât mai mult cu cât aceștia să fie dispuși să plătească bani sau bunuri în schimbul unor servicii eventuale, incerte și îndoielnice.

În al treilea rând, dacă cu ocazia denunțurilor formulate și a primelor declarații luate martorilor (...) și (...) în faza de urmărire penală nu se contura în mod cert existența unei infrafracțiuni de trafic de influență, reaudierea acestora a servit ca și probă pentru acuzarea inculpatului privind această infrafracțiune, însă probatoriul administrat și readministrat în fața primei instanțe și a celei de apel a tins să contureze mai degrabă o altă faptă care nu a format obiectul acuzației și anume acela de luare de mită comisă de către inculpat cu ocazia deplasărilor „mai rapide” efectuate la sediul firmei administrate de către (...).

În acest sens, martora (...) a declarat cu ocazia reaudierilor efectuate în apel că, banii și bunurile s-au dat pentru desigilările la care inculpatul participa în vederea efectuării mai rapid al controlului, declarație care se coroborează cu cea al martorului (...) care a arătat că mita sau banii au fost remiși pentru ca inculpatul (...) să vină în termeni rezonabili, respectiv mai repede, cca. o oră la desigilări. Cu toate acestea, acesta a mai arătat că, foloasele au mai fost dați pentru modul în care inculpatul a lăsat să se înțeleagă că are influență asupra organelor de control urmând să intervină după caz, probă care se coroborează cu depoziția martorului (...) care a arătat că banii și bunurile s-au dat pentru ca inculpatul să vină mai repede la desigilări și ca o taxă de protecție pentru eventualele nereguli care s-ar ivi, respectiv un ajutor în situația în care firma ar avea probleme.

Regulile de echitate la care s-a făcut trimitere anterior coroborat cu depozițiile martorilor reaudiați în apel confirmă rezonabil că, avantajele patrimoniale s-ar fi dat inculpatului (...) tocmai pentru ca acesta să își exercite atribuțiile de serviciu într-o anumită privință, respectiv ca acesta să vină mai rapid la desigilarea camioanelor, atunci când era de serviciu, însă întrucât obiectul acuzației nu poate fi extins sau schimbat potrivit normelor legale în materie, curtea nu va insista asupra acestui aspect.

Se reține că, relația de prietenie sau de amicitie între inculpat și (...) subzistă în continuare și explică rezonabil întâlnirile dintre cei doi la un suc sau la o cafea pe care le-au avut în acea perioadă, însă instanța nu poate fi de acord cu afirmația martorei care a fost reluată de către parchet, în sensul că la aceste întâlniri martora urma să dea bani inculpatului, mai ales că unele aveau loc chiar la benzinării (și reprezentau plata unui plin de carburant), întrucât potrivit regulilor de bune moravuri o relație de amicitie presupune ieșirea în oraș pentru a socializa unde se realizează automat o consumație (suc, cafea, prăjitură, mâncare

etc.), iar pe de altă parte decodificarea presupusului limbaj abstract folosit între cele două persoane în sensul arătat mai sus nu rezultă din nicio probă.

În al patrulea rând, se reține că, cea mai mare parte a probatoriului administrat în cauză este favorabil apărării și mai puțin acuzării care rămâne să susțină rechizitoriul doar cu declarațiile martorilor denunțatori (...) și (...), precum și al martorului (...), soțul martorei denunțătoare (...).

Astfel, martorul (...) - tatăl inculpatului a arătat constant că, nicio persoană nu i-a transportat la domiciliu zahăr, iar martorii (...) și (...) care erau asociații martorei (...) au declarat că, nu știau ca aceasta din urmă să fi plătit diferite sume de bani inculpatului pentru a beneficia de o favoare sau protecție.

Din cuprinsul procesului verbal din 08.11.2013 care reproduce înregistrarea ambientală dintre inculpat și martorul (...) rezultă că, inculpatul a negat orice implicare în privința situației numitei (...) și a lui (...), cu toate că acesta din urmă a arătat că ar face orice, respectiv trebuie să se ducă să dea declarații, împrejurare față de care inculpatul a rămas impasibil.

Listingul conversațiilor telefonice efectuate între inculpat și martora (...) confirmă că, în perioada aprilie-05 septembrie 2013 au avut loc numeroase convorbiri sau comunicări între cele 2 persoane, inclusiv seara.

Deși martora (...) a afirmat constant că nu a discutat cu inculpatul aspecte personale, instanța nu poate concluziona că în urma fiecărei convorbiri telefonice se stabilea o întâlnire pentru „suc” care însemna remiterea de bani întrucât numărul acestora depășea 100, iar martora niciun moment nu a declarat că ar fi remis diferite foloase de cca.100 de ori, iar pe de altă parte anumite convorbiri sau sms - uri au avut loc în același interval de timp, ceea ce presupune că a avut loc un schimb de informații sau mesaje între cele două persoane.

În schimb, proba administrată în fața instanței de apel privind reproducerea tuturor convorbirilor și comunicărilor telefonice efectuate între inculpat și martora (...) în perioada 07.06.2013-16.08.2013 (în baza unei autorizații emise de către Tribunalul Bihor privind înregistrarea comunicărilor efectuate de către numita (...)) dovedește clar că între cele două persoane a existat o relație de amicitie în cadrul căreia se foloseau și cuvinte triviale. Lecturând conținutul conversațiilor dintre cele două persoane instanța nu poate conchide că ar fi existat o relație amoroasă între inculpat și (...), însă relația de prietenie sau de amicitie subzistă în continuare și explică rezonabil întâlnirile dintre cei doi la un suc sau la o cafea pe care le-au avut în acea perioadă.

Instanța reține că, părțile nu au făcut trimiteri explicite în cuprinsul conversațiilor purtate la bani sau la alte foloase și nici la promisiuni sau alte intervenții la organele de stat.

De asemenea, mențiunile personale efectuate de către (...) în caietul care ulterior a fost ridicat de către organul de urmărire penală, se refereau printre altele la suma de 50 euro pentru Gardă din data de 23.06.2013, la suma de 50 euro pentru Gardă din data de 14.08.2013 și pentru data de 19.09.2013 au fost consemnate sumele de 200 lei, 50 euro, 50 euro, 400 euro pentru 21.09 și alți 400 euro pentru 23.09-cociș.

Având în vedere că, martora (...) a arătat la un moment dat că, întâlnirile cu inculpatul se stabileau la telefon și văzând datele la care au avut loc convorbirile telefonice între cele două persoane, curtea reține că, în perioada 23.06.2013 și 14.08.2013, când s-a consemnat remiterea sumelor de câte 50 euro către Gardă, nu au existat apeluri telefonice sau sms-uri între aceștia, astfel că instanța concluzionează că, banii respectivi nu au fost remiși inculpatului (...). În plus, martora nu a fost în măsură să indice persoana pentru care s-au dat banii în euro în luna septembrie sau ceea ce ar fi reprezentat acele mențiuni în euro, limitându-se să arate că nu putea fi vorba despre inculpat întrucât în acea luna nu s-a mai întâlnit cu acesta.

Întrucât martorul (...) a declarat că, astfel de atenții se dădeau și altor angajați ai Gărzii Financiare despre care știau și asociații martorei (...), respectiv martorii (...) și (...) și cu toate că aceștia din urmă și administrația firmei au negat vehement acest aspect, se conturează ipoteza că mențiunile cuprinse în caietul ridicat cu ocazia percheziției se refereau la alte persoane decât inculpatul (...), împrejurare care în absența identificării cu obiectul cauzei nu va fi analizată de către instanță.

Curtea reține că, în susținerea acuzației au mai rămas de analizat depozițiile martorilor denunțatori (...) și (...), precum și al martorului (...), declarații care însă sunt în mare măsură subiective și se contrazic la un moment dat.

Dacă martorul (...) (martor indirect) nu a intrat în legătură directă cu inculpatul, cu excepția transportării a patru saci de zahăr împreună cu (...) la domiciliul tatălui inculpatului, se reține că acesta a declarat aspectele pe care le-a aflat de la soție-(...) și (...), după care a arătat ceea ce a perceput în legătură cu cauza.

Astfel, martorul (...) a arătat la data de 08.10.2013 că își amintește de inculpat că era persoana care venea inițial pentru efectuarea operațiunilor de desigilare a mijloacelor de transport și că din discuțiile avute cu prietena sa și (...) a înțeles că, inculpatul le-a spus voalat că le poate asigura protecție în ceea ce privește apariția eventualelor probleme de competența Gărzii Financiare. Martorul a mai arătat că, principalul motiv pentru care prietena lui nu a refuzat să-i dea bani inculpatului a fost acela că, acesta făcea presiuni lăsând să se înțeleagă că, un eventual refuz ar fi atras consecințe neplăcute având în vedere funcția și locul de muncă al acestuia.

A doua declarație a martorului (...) luată în faza de urmărire penală (25.02.2014) arată că banii și bunurile s-au dat pentru ca inculpatul și colegii săi să se deplaseze mai repede la desigilarea autovehiculelor care transportau zahăr, precum și pentru a o proteja pe (...) față de Garda Financiară.

În fața primei instanțe de judecată martorul (...) a arătat că prietena sa i-a spus că nu știe pentru ce anume cerea inculpatul de la aceasta bani și produse alimentare, însă acesta a perceput ca fiind ceruți cu titlu de informație, protecție.

Cu ocazia reaudierii aceluiași martor s-a arătat că, banii și bunurile s-au dat pentru ca inculpatul să se deplaseze mai repede la desigilarea autovehiculelor care transportau zahăr și acesta a perceput ca fiind singurul ajutor oferit de către inculpat. Acesta a mai aflat de la prietena sa că, inculpatul i-a promis acesteia că va interveni în situația în care există probleme la societatea acesteia, fără să îi arate despre ce instituție era vorba.

La Curtea de Apel Oradea, martorul (...) a arătat că banii și bunurile s-au dat pentru ca inculpatul să se deplaseze mai repede la desigilarea autovehiculelor care transportau zahăr. Martorul a mai arătat că, inculpatul urma să intervină la instituțiile statului, la Finanțe și Garda Financiară dacă societatea avea probleme în acest sens.

Cu ocazia reaudierii acestuia, s-a arătat că banii și bunurile s-au dat pentru ca inculpatul să se deplaseze mai repede la desigilarea autovehiculelor care transportau zahăr și pentru modul în care acesta a lăsat să se înțeleagă că are influență asupra organelor de control, urmând să intervină după caz.

Curtea constată că, depoziția martorului menționat anterior nu confirmă săvârșirea infracțiunii care formează obiectul cauzei, dimpotrivă s-ar părea că am fi în prezența unei infracțiuni de luare de mită, iar o eventuală taxă de protecție în absența identificării unor elemente certe care să se încadreze în dispozițiile art.291 C.penal nu îmbracă o formă infracțională. Mai mult, cu ocazia primei audieri realizate în fața instanței de fond martorul a arătat că, nu știa motivul pentru care s-a cerut foloasele, însă a perceput-o cu titlu de informație, protecție.

Dacă în denunțul penal martora (...) a arătat că, pentru sfaturile și informațiile oferite inculpatul i-a solicitat un plin de motorină, oferind ajutorul pentru posibile situații ce puteau

apărea la Poliție, Finanțe și Garda Financiară unde are influență, cu ocazia primei declarații aceasta a arătat că nu a știut motivul pentru care inculpatul i-a solicitat bani, însă acesta i-a spus că, în situația în care societatea pe care o administra avea probleme acesta putea să o ajute la Poliție, Finanțe și Garda Financiară unde are influență, declarație care a fost reluată ulterior.

În fața primei instanțe de judecată, martora a arătat că inculpatul nu i-a oferit sfaturi, însă i-a spus că are relații peste tot și că dacă vor exista probleme o va ajuta, declarație reluată cu ocazia reaudierii unde s-a arătat că inculpatul i-a solicitat un plin de benzină pentru a veni mai repede la desigilări, spunându-i că dacă are controale de la Finanțe, Poliție și Garda Financiară o va ajuta.

La Curtea de Apel Oradea martora a arătat că, inculpatul i-a solicitat un plin de benzină pentru a veni mai repede la desigilări și că o să-i ofere sfaturi și informații în situația în care societățile pe care le adminitra vor avea probleme, lăsându-i impresia că dacă ar avea probleme o va ajuta.

Cu ocazia reaudierii acesteia, martora a arătat că inculpatul i-a zis că dacă o să aibă probleme o să o ajute întrucât are influență peste tot, însă banii au fost dați numai pentru desigilările la care inculpatul participa.

Dacă în denunțul penal martorul (...) a arătat că, pentru sfaturile și informațiile oferite privind operațiunile intracomunitare de cumpărare vânzare de zahăr inculpatul i-a solicitat numitei (...) un plin de motorină, lăsând impresia ar putea face o favoare numitei (...) în ipoteza în care ar apărea probleme, cu ocazia primei declarații acesta a arătat că inculpatul (...) a pretins sume de bani direct de la (...) sau prin intermediul acestuia (în total 1.000 euro) promițându-i acesteia că în situația în care firma pe care o conduce va avea probleme, acesta are relații și poate să o ajute, precizând ca instituții Finanțe, Poliția și Garda Financiară.

Martorul a arătat că, în schimbul banilor remiși, inculpatul a promis și faptul că va da informații legate de controalele care ar putea fi efectuate de către Garda Financiară și că i-a creat convingerea că are relații la nivelul poliției.

Același martor a arătat în fața instanței de fond că atât acesta cât și martora (...) au remis bani și zahăr inculpatului (...) pentru a sosi mai repede la operațiunile de desigilare aferente activităților firmei aparținând martorei (...), precum și pentru a interveni la Finanțe sau Garda Financiară, după caz, în situația în care erau controale și cunoștea persoanele care efectuau verificările, pentru ca societățile acesteia să suporte consecințe mai ușoare.

Martorul a arătat că nu știa motivele exacte pentru care inculpatul îi cerea bani întrucât acesta inventa tot timpul alte motive și acesta a afirmat că în situația în care societățile martorei (...) ar avea probleme, acesta o să aplaneze situația în sensul ca aceasta să primească sancțiuni mai blânde.

Cu ocazia reaudierii din fața primei instanțe, martorul a arătat că, inculpatul i-a solicitat în repetate rânduri bani ca să vină mai repede la desigilări și să îi informeze în legătură cu modificarea legislației în domeniul achizițiilor intracomunitare.

Martorul a arătat că, nu știa motivele exacte pentru care inculpatul îi cerea bani întrucât acesta inventa tot timpul alte motive și acesta a afirmat că în situația în care societățile martorei (...) ar avea probleme, acesta o să aplaneze situația în sensul ca aceasta să primească sancțiuni mai blânde.

Martorul (...) a declarat în fața instanței de apel că a dat bani de mai multe ori inculpatului fără să știe pentru ce anume, doar că acesta invoca diverse motive cum ar fi că o să îi ajute dacă este cazul, că are relații peste tot, fiind vorba despre o taxă de protecție fără să știe ce anume se proteja.

Martorul a arătat că, banii s-au dat în ideea ca agenții de la Garda Financiară să vină mai repede la desigilări și că toți angajații de la această instituție cereau bani.

Martorul a declarat că, banii s-au dat inculpatului pentru informațiile legislative în domeniul fiscal pe care le furniza acestora, pentru că se oferea ca în situația în care vor exista probleme o să îi sprijine, lăsând impresia că are relații cu alte instituții ale statului și pentru că urma să vină mai repede la operațiunile de desigilare a camioanelor care transportau zahăr.

Cu ocazia reaudierii, martorul a arătat că, banii și bunurile s-au dat pentru ca inculpatul să vină mai repede la desigilări și pentru a se lăsa să se creadă că are influență la diferite organe ale statului și în caz de nevoie, să intervină pentru a îi ajuta.

Martorul a arătat că, banii s-au dat și ca o taxă de protecție pentru eventualele nereguli care s-ar ivi, respectiv în situația în care firma ar avea probleme și pentru ca acesta să îi țină la curent cu modificările legislative din domeniu.

Curtea constată că din depozitiile martorilor denunțatori ar rezulta pe de o parte săvârșirea unei alte fapte care nu formează obiectul cauzei, iar pe de altă parte și actul de acuzare cu anumite imperfecțiuni (caracterul general, incert și echivoc al intervenției inculpatului și al atribuțiilor care urmau să fie îndeplinite de către funcționarul public vizat) care din păcate nu mai pot și nu se impun să fie remediate.

În al cincilea rând, proba extrajudiciară administrată în fața primei instanțe de judecată care nu a fost analizată până în prezent este favorabilă inculpatului și tinde să dovedească poziția subiectivă a martorilor care au dat declarații pro acuzare.

Astfel, (...) în calitate de martor a declarat în fața Tribunalului Cluj - dosar nr.1482/33/2013 (în care a fost inculpat comisarul șef de poliție - adjunct la IPJ Bihor, (...)), la data de 16.10.2014 că, inculpatul (...) i-a comunicat în prezența lui (...) și (...) că deține o informație de la un șef de poliție în sensul că telefonul mobil îi este interceptat, fiind posibil ca această discuție să fi avut loc în luna mai 2013, așa cum a arătat în declarația dată în faza de urmărire penală.

Aceasta a arătat că, la data de 28.09.2013, martorul (...) i-a comunicat că în urma unei întâlniri cu un șef de poliție la care a participat și inculpatul (...) a aflat că, la data de 30.09.2013 urmează să se efectueze percheziții la sediul societăților acesteia. Martora a mai arătat că, la acea dată la cererea martorului (...) i-a remis 100 euro pentru a fi înmânați inculpatului (...) și că primul îi cerea frecvent bani sub diferite prețuri.

(...) în calitate de martor a declarat în fața Tribunalului Cluj - dosar nr.1482/33/2013, la data de 16.10.2014 că, martora (...) i-a comunicat că acesteia și martorului (...) le sunt interceptate convorbirile telefonice, iar în cursul lunii mai 2013 a asistat la o discuție între inculpatul (...) și (...) în cadrul căreia primul i-a comunicat că din ziua următoare, martorei îi va fi interceptat telefonul mobil, iar în septembrie 2013 a aflat de la (...) și (...) că prima va fi percheziționată.

(...) în calitate de martor a declarat în fața Tribunalului Cluj - dosar nr.1482/33/2013, la data de 13.11.2014 că, la sfârșitul lunii septembrie 2013 a aflat de la prietena sa (...) că vor fi percheziționate sediile firmelor deținute de către aceasta.

Instanța constată că, martorii denunțatori cunoșteau încă din luna mai 2013 când au intrat în legătură cu inculpatul (...) că erau supravegheați penal, că ar fi avut persoane infiltrate la vârfurile poliției locale sau județene care îi ținea la curent cu privire la ancheta penală și că pentru aceste servicii martora (...) trebuia să plătească diferite sume de bani.

Astfel, se apreciază că eventuala influență sau ajutor al inculpatului (...) în rândul poliției nu prea părea necesară și utilă, motiv pentru care ipoteza remiterii de bani sau alte bunuri pentru acest scop pare să fie lipsită de sens.

În al șaselea rând, se reține că denunțurile penale au fost formulate într-o perioadă în care martora (...) era arestată preventiv într-un dosar penal de evaziune fiscală, inclusiv aceasta recunoscând la instanța de apel că, declarația dată la data de 07.10.2013 a fost dată sub presiunea tensiunii create de starea de arest preventiv în care se afla. La fel, martorul (...) era conștient că a fost vizat de către ancheta penală în cadrul căreia a fost supus anterior

măsurii percheziției, declarând în fața instanței de fond cu ocazia reaudierii că, în ziua în care a formulat denunțul s-a întâlnit la sediul DNA cu (...) care se afla în stare de arest preventiv și a schimbat cu aceasta câteva cuvinte, spunându-i că a făcut denunț împotriva inculpatului (...), unde a menționat și numele acestuia.

Prin urmare, instanța remarcă poziția vulnerabilă a celor doi martori care a existat la momentul formulării denunțurilor când erau sub o anchetă penală devenită parțial publică (cu ocazia perchezițiilor efectuate și a arestării martorei), precum și interesul sporit manifestat de către aceștia, în sensul că în schimbul informațiilor de natură penală comunicate aceștia ar fi perceput inițial că ar scăpa sau li s-ar diminua răspunderea penală, cu atât mai mult cu cât în perioada următoare (...) a scăpat de starea de arest preventiv (prin neformularea referatului cu propunere de prelungire a arestării preventive), iar (...) nu a mai fost pus sub acuzare în dosarul de evaziune fiscală care în prezent se află în curs de judecată. Însă, în realitate, interesele justiției trebuie urmărite și finalizate în acord cu regulile de drept, astfel că (...) a fost inculpată ulterior în dosarul de evaziune fiscală (prin rechizitoriul din 31.01.2014 dosar nr.25/P/2013 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor), iar (...) are calitatea de martor în acea cauză.

Instanța de control judiciar apreciază că, o hotărâre de condamnare nu poate fi pronunțată împotriva inculpatului (...) oricare ar fi obiectul acuzației în cauză întrucât cele două denunțuri penale formulate în aceeași zi după ce martorii au comunicat între ei nu se coroborează esențial cu nicio probă administrată în cauză (și descrisă mai sus).

Dimpotrivă, interceptările efectuate într-o altă cauză, dar valorificate în fața instanței de apel, listingurile convorbirilor telefonice și înregistrările ambientale efectuate în cauză nu confirmă săvârșirea unei infracțiuni de corupție în prezentul dosar penal.

La fel, martorii (...), (...) și (...) au negat constant cunoașterea sau participarea la vreun act de corupere al inculpatului sau a altui funcționar public.

Totodată, se reține că declarațiile martorilor denunțatori (...) și (...) conțin o serie de contradicții care în niciun caz nu sunt în favoarea acuzației.

Astfel, martora (...) a arătat că nu a discutat alte aspecte decât de natură profesională cu inculpatul (...) cu care s-a întâlnit de 2-3 ori și că nu a dat foloase decât doar acestuia din urmă și că asociații firmei știau de acest obicei. Tocmai pentru ca aceasta să se scoată din relația de prietenie sau de amicitie în care se afla cu inculpatul a arătat la un moment dat că, acesta din urmă i-a spus că în situația în care se va afla că acesta ar primi bani de la ea să declare că are o relație intimă cu acesta, afirmație cu care instanța nu poate fi de acord în condițiile în care numeroasele convorbiri și sms-uri trimise la toate orele (dimineața, la prânz și seara) și care conțineau și expresii triviale dovedesc contrariul. Aceasta a mai arătat în fața instanței de apel că nu a vorbit cu martorul (...) la DNA, însă acesta din urmă a declarat în fața instanței de fond cu ocazia reaudierii exact contrariul.

Martorul (...) a menționat (în cadrul primei declarații de la instanța de fond) că (...) i-a arătat anumite mesaje trimise de către inculpat prin care acesta îi solicita bani, însă (...) în cadrul declarațiilor pe care le-a dat nu a făcut referire la aceste mesaje și nici nu le-a depus la dosarul cauzei.

Martorul (...) a arătat la un moment dat că, nu a sfătuit-o pe (...) cu privire la achitarea sumelor și a produselor către inculpat, aceasta apreciind singură asupra remiterii acestora, însă aproape în totalitate acesta remitea sumele de bani inculpatului atât atunci când martora era plecată din localitate cât și atunci când nu era plecată. Totodată, acesta a arătat în apel că, nu a vorbit cu martora (...) la DNA unde doar a văzut-o, însă în fața instanței de fond cu ocazia reaudierii a afirmat contrariul.

În fine, după cum s-a arătat mai sus, martorii (...) și (...) au arătat în fața instanței de apel (cu ocazia reaudierii) că banii s-au dat numai pentru desigilările la care inculpatul

participa, depoziții care contrazic într-o oarecare măsură declarațiile date anterior de către aceștia și tind la schimbarea obiectului acuzației.

Instanța apreciază că, identificarea altor inadvertențe existente în declarațiile martorilor (...), (...) și (...) (de exemplu nu știau motivul pentru care au dat banii etc.) nu se mai impune întrucât denunțurile penale formulate în cauză și depoziția martorului indirect (...) care reproduce ceea ce i-au comunicat ceilalți 2 martori, precum și ceea ce a perceput acesta în cauză rămân singulare, izolate în sensul că nu se coroborează esențial cu restul probelor administrate în cauză a căror număr și eficiență este net superioară (cum ar fi supravegherea tehnică, interceptările convorbirilor telefonice) și acestea din urmă nu confirmă săvârșirea unei fapte de natură penală de către inculpatul (...).

Așadar, denunțurile formulate de către martorii (...) și (...) nu au o valoare probatorie în sine în absența coroborării acestora cu alte probe certe de vinovăție și că nu a fost dovedită de parchet, dincolo de orice dubiu, rezonabil că inculpatul ar fi comis infracțiunea de care a fost acuzat, motiv pentru care se impunea achitarea acestuia.

Alfel zis, probele la care parchetul face referire în apel au un caracter indirect și incert în legătura cu pretinderea și primirea unei sume de bani de către inculpat care având influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar public, promite că îl va determina să acționeze într-o anumită direcție privind îndatoririle sale de serviciu, în sensul că există o puternică îndoială privind vinovăția inculpatului raportat la actul de acuzare care profită exclusiv acestuia, cu consecința absolvirii acestuia de răspundere penală vis-a-vis de infracțiunea care i se impută.

Într-o altă ordine de idei, se apreciază că declarațiile martorilor denunțatori (...) și (...) și/sau denunțurile acestora care constituie singura probă directă în cauză, deși se coroborează într-o oarecare măsură cu unele probe directe și indirecte descrise mai sus care nu sunt esențiale cauzei, cu toate acestea, nu pot confirma sau întări susținerea denunțatorilor în sensul că, inculpatul a pretins și a primit o sumă de bani sau alte bunuri pentru a interveni la diferiți funcționari publici asupra cărora avea influență pentru a nu sancționa firmele pe care le administra martora sau pentru a aplica sancțiuni mai blânde.

De altfel, din înscrisurile depuse la dosarul cauzei (în fața instanței de apel) se poate constata o altă practică recentă a Ministerului Public.

Astfel, în dosarul nr. 20/P/2015 al DNA – Serviciului Teritorial Oradea prin ordonanța din 6 octombrie 2016 s-a dispus clasarea suspectului (...) sub aspectul săvârșirii unei infracțiuni de corupție având în vedere că, declarația martorului denunțator s-a coroborat parțial doar cu declarația unui martor care nu a auzit un aspect esențial al cauzei, concluzionându-se că probele în acuzare nu au avut un caracter cert, nu au fost decisive sau au fost incomplete, lăsând loc unei nesiguranțe și incertitudini în privința vinovăției suspectului.

La fel, în dosarul nr. 184/P/2015 al DNA – Serviciului Teritorial Oradea prin ordonanța din 2 mai 2017 (unde se face trimitere la dosarul nr.203/P/2014, respectiv la ordonanța de clasare din 01.04.2015) s-a dispus clasarea suspectului (...) sub aspectul săvârșirii unei infracțiuni de corupție, având în vedere în esență că denunțurile martorilor (...) și (...) nu s-au coroborat cu alte probe administrate în cauză.

În ceea ce privește susținerile apărării privind temeiurile achitării - art.16 alin.1 lit. a și lit. b C.pr. penală, instanța de control judiciar apreciază că acestea sunt neîntemeiate în condițiile în care aspectele analizate mai sus au arătat clar că denunțurile penale formulate în cauză nu sunt confirmate de alte probe administrate în cauză.

Drept urmare, instanța va dispune potrivit dispozitivului de mai jos.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E**

În baza articolului 421 punctul 2 litera a din Codul de procedură penală,
ADMITE apelul declarat de inculpatul apelant (...), împotriva sentinței penale nr. 79 din 28 aprilie 2016 pronunțată de Tribunalul Bihor, pe care o desființează în totalitate și în rejudecare:

În baza articolului 396 alineatul 5 din Codul de procedură penală raportat la articolul 16 alineatul 1 litera c din Codul de procedură penală, achită pe inculpatul (...), (...), cu domiciliul în (...), pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, în formă continuată, prev. de art. 257 alin. 1 Cod penal din 1969, raportat la art. 6 și 7 alin. 3 din Legea nr. 78/2000 (aflate în vigoare înainte de data de 01.02.2014), cu aplicarea art. 41 alin. 2, art. 42 Cod penal 1969 și art. 5 noul Cod penal.

În baza articolului 421 punctul 1 litera b din Codul de procedură penală,
RESPINGE ca nefondat apelul declarat de **DIRECȚIA NAȚIONALĂ ANTICORUPȚIE- SERVICIUL TERITORIAL ORADEA** împotriva aceleiași sentințe.

În baza articolului 275 alineatul 3 din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare avansate de stat rămân în sarcina acestuia.

DEFINITIVĂ.

Pronunțată în ședința publică, astăzi 7 iunie 2017.

Președinte,
(...)

Judecător,
(...)

Grefier,
(...)

Redactat decizie (...)/ 10.07.2017/
Red. jud. fond. (...)
Tehnored. (...)/ 10.07.2017/ 4 exemplare/

Emise 2 comunicări cu:

- DNA – Serviciul Teritorial Oradea
- Inculpatul apelant (...)